

LEND 2026
CLASS OF 2026

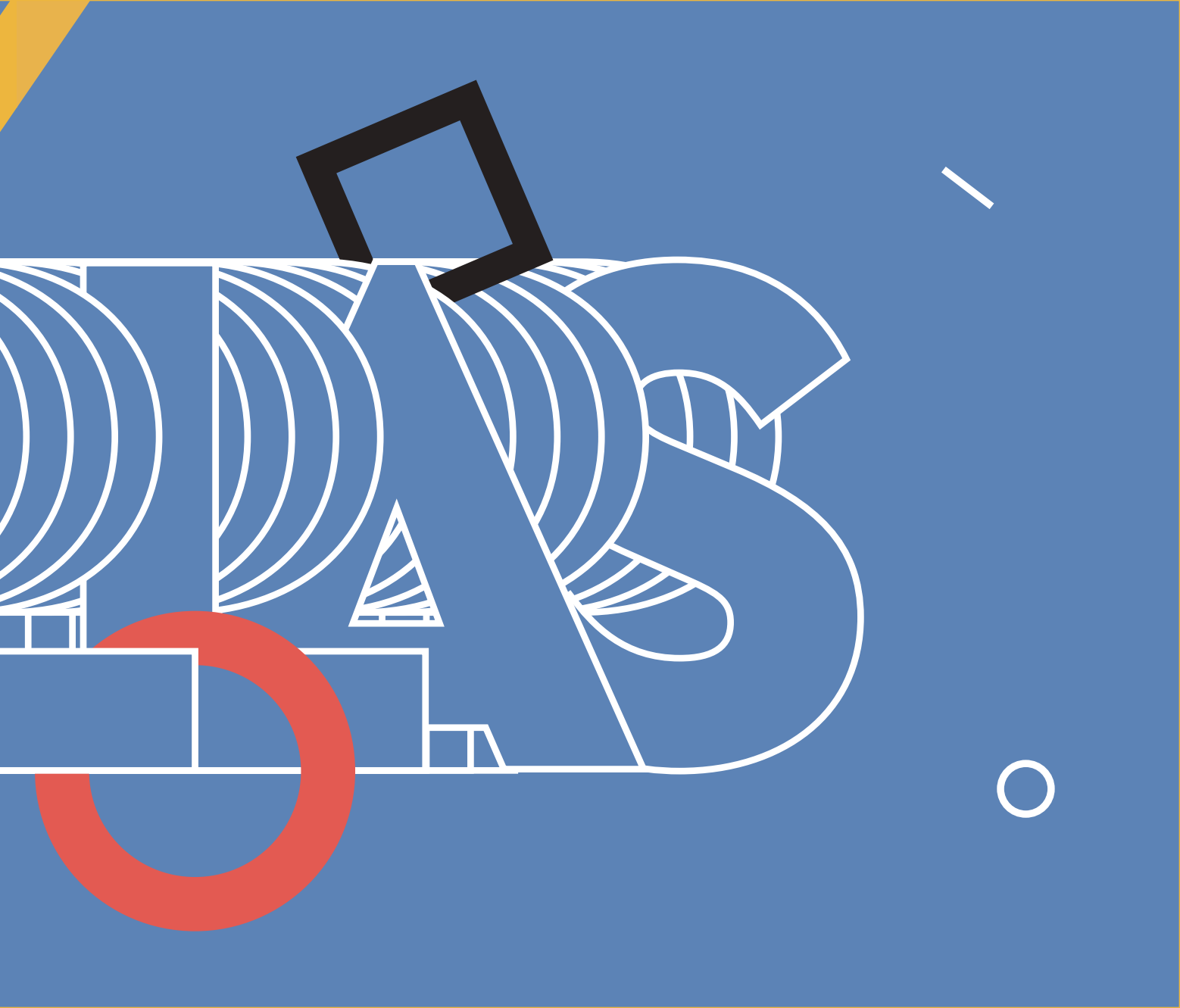
KÕRGEN
KUNSTIKOOL
PALLAS

SISUKORD

Table of Contents

10	Fotograafia <i>Photography</i>
28	Maal ja restaureerimine <i>Painting and Restoration</i>
48	Meedia- ja reklaamidisain <i>Media and Advertisement Design</i>
72	Mööblidisain ja restaureerimine <i>Furniture Design and Restoration</i>
92	Nahadisain ja restaureerimine <i>Leather Design and Restoration</i>
116	Skulptuur <i>Sculpture</i>
130	Tekstiil <i>Textile</i>
144	Fotode autorid <i>Photographers</i>
146	Mood-Performance-Tants

PIRET VIIRPALU

Kõrgema Kunstikooli Pallas rektor
Rector of Pallas University of Applied Sciences

Iga lend kannab endas oma ajastu tundlikkust, küsimusi ja otsinguid. Kõrgema Kunstikooli Pallas lõputööd annavad sellest mitmekülgse ja kõneka pildi – need on ühtaegu isiklikud ja ühiskondlikud, uurivad nii mälu kui materiaalsust, nii keha kui keskkonda, nii pärandit kui tulevikku.

Selle lennu töid ühendab sügav huvi inimese kogemuse vastu. Mitmes töös põimuvad minevik ja olevik ning traditsioonilised töövõtted kohtuvad uute tehnoloogiatega – alates 3D-rekonstrueerimisest kuni interaktiivsete installatsioonideni, mis avardavad meie arusaama materjalist, ruumist ja kogemusest.

Eri valdkondade loomulik põimumine on selle lennu üks iseloomulikumaid jooni – kunst ei jää siin kindlatesse piiridesse. Skulptuur kohtub meditsiiniga, disain psühholoogiaga, tekstiil kultuurimäluga. Loodud lahendused ei ole ainult esteetilised, vaid sageli ka sotsiaalsed: need toetavad eneseväljendust, loovad uusi õppimisvõimalusi, aitavad mõtestada identiteeti või parandada elukvaliteeti.

Pallase eripära on siin selgelt tajutav – õppimine läbi tegemise, materjali tundmise ja isikliku positsiooni kujundamise. Lõputööd ei paku alati lõplikke vastuseid, kuid esitavad olulisi küsimusi ning loovad ruumi mõtlemiseks, tundmiseks ja dialoogiks.

Täna kõiki lõpetajaid ja nende juhendajaid pühendumuse ja julguse eest minna süvitsi – nii iseendasse kui maailma, mis meid ümbritseb. Soovin, et siit algav teekond viiks teid edasi uute ideede, koostööde ja avastusteni.

Each graduating class carries within it the sensitivity, questions, and aspirations of its time. The graduation projects of Pallas University of Applied Sciences offer a multifaceted and compelling reflection of this — at once personal and societal, exploring memory and materiality, the body and the environment, heritage and the future.

What connects the works of this class is a deep interest in human experience. Many projects intertwine past and present, while traditional craftsmanship meets new technologies — from 3D reconstruction to interactive installations that expand our understanding of material, space, and experience.

The natural interweaving of different disciplines is one of the defining characteristics of this class: art does not remain confined within fixed boundaries. Sculpture meets medicine, design encounters psychology, and textiles engage with cultural memory. The resulting works are not merely aesthetic, but often social in their impact: they support self-expression, create new learning opportunities, help interpret identity, or improve quality of life.

The distinctive character of Pallas is clearly visible here — learning through making, understanding materials, and shaping a personal position. These final projects do not always provide definitive answers, but they raise important questions and create space for thought, emotion, and dialogue.

I would like to thank all graduates and their supervisors for their dedication and courage to delve deeply — both into themselves and into the world around us. I hope that the journey beginning here will lead you towards new ideas, collaborations, and discoveries.

FOTOGRAAFIA

PHOTOGRAPHY

Kertu Kasemets
Martin Männa
Karmen Nugiseks
Hanna Näkk
Remi Roosmann
Katriin Rätsepp
Marta Tamm
Katariina Torm

„Inimene kui klots“ on fotoseeria, mis uurib keha ja ruumi vastastikust suhet avalikes, liikumiseks mõeldud interjöörides, nagu koridorid, fuajeed ja vahekäigud. Käsitlen inimkeha kui elementi, mis suhestub ruumi struktuuri, rütmi ja funktsiooniga. Mind huvitavad olukorrad, kus keha ei allu ruumi tavapärasele kasutusloogikale, vaid nihestab seda, muutes harjumuspärase keskkonna tajutavaks uuel viisil.

Fotode kaudu uurisin, kuidas liikumine tõlgendub staatilistes kujutistes ning kuidas pinge keha ja ruumi vahel, tasakaal ja vastastikmõju muutuvad visuaalselt loetavaks.

“The Human as a Block” is a photography series that explores the mutual relationship between the body and space in public interiors intended for movement, such as corridors, foyers, and passageways. I approach the human body as an element that relates to the structure, rhythm, and function of space. I am interested in situations where the body does not conform to the usual logic of using space, but disrupts it, making a familiar environment perceptible in a new way.

Through the photographs, I examined how movement is translated into static images, and how the tension between body and space, balance, and interaction become visually legible.

KERTU KASEMETS

Fotoseeria „Inimene kui klots“

Photography series “The Human as a Block”

Juhendaja / Supervisor: Taavi Piibemann

MARTIN MÄNNA

Hüpnootiseerivalt läikiv, õrn, lame silindriline plastikmass, mille keskmesse on lõigatud perfektne, 15millimeetrise diameetriga ringava – jutt käib muidugi DVD-plaadist. Lõputöö eesmärk on uurida põhjalikult DVD-formaati ja sellega kaasnevaid nähtusi.

Kirjalik osa keskendub formaadi ajaloo, relevantsele ja tähtsusele. Töö käsitleb Z-generatsiooni näitel formaadi kuldaega, sellega kaasnevat kultuuri ja tehnoloogiat, omandi kadumise fenomeni, väsimust liiga kergesti kättesaadavast ja ülekureeritud meelelahutusest ning füüsilise meedia tarbimise uue laine tulekut ja selle ootamatut võidukäiku.

Installatiivne osa näitab DVD-plaadi ilu ja võlu, kasutades formaadi kuldajale omast tehnilist lahendust.

Ood DVD'le
An Ode to DVD

Juhendaja / Supervisor: Taavi Piibemann

A hypnotically shiny, delicate, flat, cylindrical mass of plastic, with a perfect circular opening of 15 millimetres in diameter cut into its centre – of course, we are talking about the DVD. The aim of the final project is to examine the DVD format and the phenomena surrounding it in depth.

The written part focuses on the history, relevance, and importance of the format. Using Generation Z as an example, the work discusses the golden age of the format, the culture and technology surrounding it, the phenomenon of the disappearance of ownership, fatigue with entertainment that is too easily accessible and over-curated, and the emergence and unexpected triumph of a new wave of physical media consumption.

The installation part presents the beauty and charm of the DVD, using a technical solution characteristic of the format's golden age.

martin.manna@gmail.com

Instagram: @martin.manna

Minu lõputöö on fotoseeria „Vultus Interpretatiō“, mis uurib visuaalse tähenduse leidmise ebakindlust fotograafias. Töö keskendub hetkedele, kus kujutis ei ole üheselt loetav ning selle tähendus jääb määratlematuks. Lähenen sellele muu hulgas näoilmete kaudu, käsitledes neid kui emotsioonide visuaalset keelt, mis ei ole alati selge ja võib olla mitmeti tõlgendatav. Seeria kaudu uurin, kuidas tähendus ei pruugi olla pildis endas, vaid tekib vaataja ja kujutise suhtes ning võib jääda ka ebakindlaks või poolikuks.

My final project, the photography series “Vultus Interpretatiō”, explores the uncertainty of finding visual meaning in photography. The work focuses on moments where an image is not unambiguously readable and its meaning remains undefined. I approach this, among other things, through facial expressions, treating them as a visual language of emotions that is not always clear and may be interpreted in multiple ways. Through the series, I examine how meaning may not reside in the image itself but arises in the relationship between the viewer and the image and may also remain uncertain or incomplete.

KARMEN NUGISEKS

Fotoseeria „Vultus Interpretatiō“

Photography Series “Vultus Interpretatiō”

Juhendajad / Supervisors: Agnes Mürsepp, Annika Toots

Minu fotoprojekt lähtub isiklikust kogemusest depressiooniga, kuid ei püüa seda seisundit selgitada, vaid näitab, kuidas see on kohal igapäevaelus – kehas, ruumis ja ajas. Depressioon on väsimus, kordus, seiskumine ja tunne, et keha ei allu tahtele. Keha muutub millekski, mis kannab seda seisundit edasi ka siis, kui seda ei nimetata.

Fotode visuaalne keel on teadlikult toores. Minu eesmärk on, et vaataja üksnes ei vaataks seisundit, vaid viibiks selles. See töö ei taotle samastumist ega kaastunnet. Pigem pakub see võimalust aeglustuda ja märgata seisundit, mis on sageli nähtamatu just oma igapäevasuse tõttu. Fotograafia toimib selles projektis tunnistusena. Staatileine kujutis ei ravi ega seleta, kuid ta ei luba ka mööda vaadata.

My photography project is based on personal experience with depression, but it does not attempt to explain this condition. Instead, it shows how it is present in everyday life – in the body, in space, and in time. Depression is fatigue, repetition, stagnation, and the feeling that the body does not obey will. The body becomes something that carries this condition onward even when it is not named.

The visual language of the photographs is deliberately raw. My aim is for the viewer not merely to look at the condition, but to dwell within it. This work does not seek identification or sympathy. Rather, it offers an opportunity to slow down and notice a state that is often invisible precisely because of its everydayness. In this project, photography functions as a testimony. A static image neither heals nor explains, but it also does not allow one to look away.

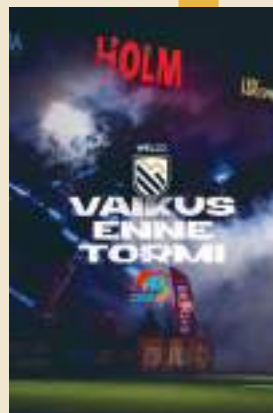
HANNA NÄKK

Fotonäitus „Ma ei ole korras“

Photography Exhibition “I’m Not Fine”

Juhendajad / Supervisors: Kaisa Eiche,
Raphaël Gianelli-Meriano

Tartu JK Welco audiovisuaalne dokumentaalsari „Vaikus enne tormi“

Silence Before the Storm: An Audio-visual Documentary Series on Tartu JK Welco

Juhendaja / Supervisor: Kaisa Eiche

remi@roosmannvisuals.ee

roosmannvisuals.ee

Lõputööna valmis Tartu jalgpalliklubi Welco telgitaguseid avav dokumentaalsari. Coolbet Eesti rahastatud kuueosaline teos pakub emotsionaalset sissevaadet meeskonna ellu, fännikultuuri ja spordimaailma väljakutsetesse – hooaja tõusudest ja möönadest kuni treeneri lahkumiseni.

Eesmärk oli luua professionaalne ja kaasahaarav narratiiv, mis toob vaatajani spordiklubi igapäeva ja kogukonna pühendumuse. Töö demonstreerib visuaalse meedia jõudu spordiklubi identiteedi loomisel.

For my final project, I created a documentary series revealing the behind-the-scenes life of the Tartu football club Welco. The six-part work, funded by Coolbet Estonia, offers an emotional insight into the life of the team, fan culture, and the challenges of the sports world – from the highs and lows of the season to the departure of the coach.

The aim was to create a professional and engaging narrative that brings the everyday life of a sports club and the dedication of its community to the viewer. The work demonstrates the power of visual media in shaping a sports club's identity.

REMI
ROOSMANN

Fotograafia osakonda astudes sain ma teada, et minu vanaema oli samuti oma nooruses fotograaf. Säärase avastuse järel tundsin temaga justkui tõelist sidet – midagi, mis ei saanud tugineda üksnes meie veresugulusele.

Oma lõputöö teoreetilises osas tahtsin uurida, mida tähendab fotograafiks olemine. Kes pälvib sellise tiitli ja mis vaatepunkt on inimesel, kes sellist tiitlit endale külge kleepida ei taha. Mida tähendab öelda: „Ma olen fotograaf”? Ja kas sellega peaks kaasnema omamoodi aukartus?

Praktilise osana filmisin kahe nädala vältel oma vanaema taas tutvumas omaenda fotokunstiga. Protsessi lõpuks valmis dokumentaalfilm „Ivi Laagriküll on fotograaf”.

When I began my studies in the Department of Photography, I learned that my grandmother had also been a photographer in her youth. After this discovery, I felt a kind of genuine connection with her – something that could not be based solely on our blood relation.

In the theoretical part of my final project, I wanted to explore what it means to be a photographer. Who gets assigned this title, and what is the viewpoint of a person who does not want to attach such a title to themselves? What does it mean to say, “I am a photographer”? And should this come with a certain reverence?

For the practical part of the project, I filmed my grandmother over two weeks as she became reacquainted with her own photography. This process resulted in the creation of the documentary film “Ivi Laagriküll is a Photographer”.

KATRIIN. RÄTSEPP

Dokumentaalfilm „Ivi Laagriküll on fotograaf”

Documentary Film “Ivi Laagriküll is a Photographer”

Juhendaja / Supervisor: Madis Kats

MARTA TAMM

Minu lõputöö jutustab kahe hooldekodus elava naise, Luule ja Maie loo läbi fotoseeria.

Loomingulises osas püüan fotode abil edasi anda kahe naise igapäevaelu hoolekandeesutuses ning nende erinevaid kogemusi.

Kirjalikus osas toetun peamiselt enda kogetule ning vestlustele Maie ja Luulega. Vajadus seda projekti teha tulenes soovist mõista ja teha nähtavaks lugusid, mis jäävad sageli hooldekodude suletud seinte taha, ning tuua esile inimlikkuse ja haavatavuse pool, mis sealset elu kujundab.

My graduation project tells the story of two women living in a nursing home, Luule and Maie, through a photography series.

In the creative part, I attempt to convey the everyday life of two women in a care institution and their different experiences through photographs.

In the written part, I rely mainly on my own experiences and on conversations with Maie and Luule. The need to carry out this project came from a desire to understand and make visible stories that often remain behind the closed walls of nursing homes, and to highlight the human and vulnerable side that shapes life there.

Fotoseeria „Luule ja Maie“

Photography Series “Luule and Maie”

Juhendaja / Supervisor: Silver Õun

**Keraamiline fotoalbum „Perereliikvia“
Ceramic Photo Album “The Family Heirloom”**

Juhendaja / Supervisor: Käty Tarkpea

katatorm@gmail.com
Instagram: @katzumum

Tunnen, et suhestun oma loomingus aktiivselt oma perekonnaga. Tähtis on luua kontakt juurtega, samal ajal dokumenteerida olevikku ning need pooled omavahel ühendada. Mind huvitavad võimalused, kuidas siduda eri tehnoloogiaid ja meediume. Tähtsal kohal on füüsilised objektid ja käelised tehnikad, mistõttu olen tegelenud oma lõputöös just nende teemadega.

Otsustasin jäädvustada oma lähedasi ja koostada neist albumi, liites tsüanotüüpia ja keraamika. Mind huvitab, kuidas mälestused tekivad ja kuidas need kaovad. Arvan, et olen leidnud enda jaoks viisi, kuidas seda füüsilisel kujul näidata, ning seeläbi avastanud, kuidas õnnestunult luua ja salvestada meelde jäävaid hetki endale lähedaste inimestega.

I feel that in my creative practice I actively relate to my family. It is important to create contact with one's roots while also documenting the present, and to connect these aspects with one another. I am interested in ways of combining different technologies and media. Physical objects and manual techniques are important to me, which is why I have worked with precisely these themes in my final project.

I decided to capture my loved ones and create an album of them by combining cyanotype and ceramics. I am interested in how memories arise and how they disappear. I believe I have found a way to show this in physical form, and through this I have discovered how to successfully create and preserve memorable moments with people close to me.

KATARIINA TORM

MAAL JA RESTAUREERIMINE

PAINTING AND RESTORATION

Viktoria Jegereva-Kalugina

Tiia Kokla

Hedi Kuhi

Helen Lang

Nele Luik

Nele Must

Daniel Petuhhov

Triine Roosalu

Kättriin Säde

Minu lõputööks on maaliseeria, mis uurib inimese meeleseisundi väljendamist keha kaudu suletud ruumis. Uurimisobjekt on suletud ruum ja sisemise seisundi edasiandmise võimalused keha kujutamise kaudu.

Töös keskendun inimkeha plastilisusele ning uurin, kuidas pinge, poos ja suhe ruumiga võimaldavad väljendada sisemist kogemust ka ilma otsese näoilmeta. Maaliseerias uurin, kuidas keskkond mõjutab kehalist enesetaju ja piiride tajumist, kasutades selleks keha, ruumi ja valgust kui peamisi väljendusvahendeid.

My final project is a painting series that explores the expression of a person's state of mind through the body in a closed space. The object of research is closed space and the possibilities for conveying an inner state through the depiction of the body.

In the work, I focus on the plasticity of the human body and examine how tension, posture, and the relationship with space make it possible to express inner experience even without a direct facial expression. In the painting series, I explore how the environment affects bodily self-perception and the perception of boundaries, using the body, space, and light as the main means of expression.

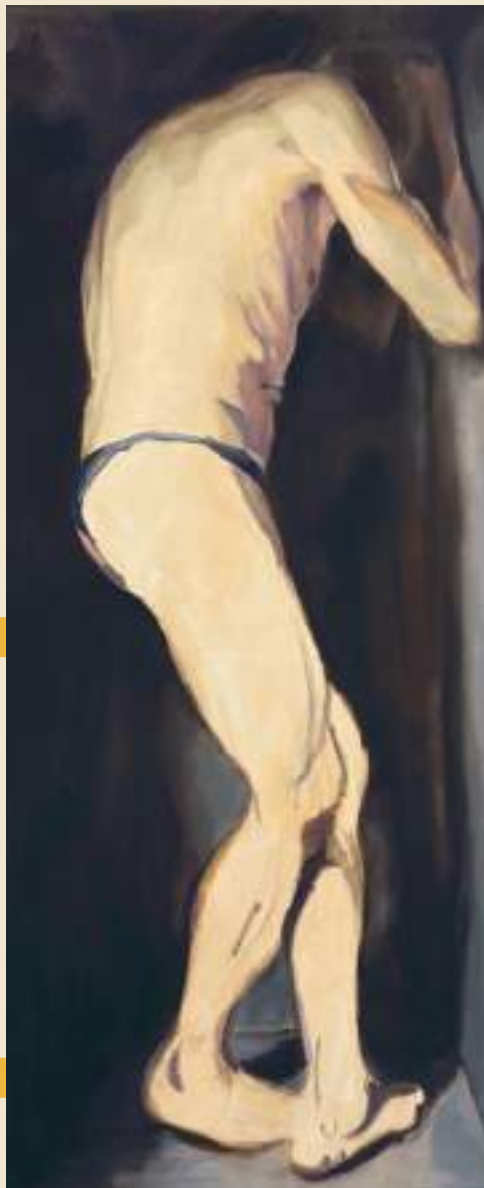
VIKTORIA JEGEREVA- KALUGINA

**Suletud ruum maalikunstis inimese meele-
seisundi edasiandjana**

**Closed Space in Painting as a Reflection of
Human Emotion**

Juhendaja / Supervisor: Rauno Thomas Moss

Kahtluse hoidmise praktika

The Practice of Sustaining Doubt

Juhendajad / Supervisors:
Pille Johanson, Indrek Aavik

Lõputões käsitlen kahtlust kui teadlikku kunstilist praktikat. Töö keskmes on küsimus, milline roll on kunstnikul tähenduse loomisel ning kas kunstiteos peab tingimata esitama selge ja lõpetatud sõnumi.

Tänapäeva kunstis eeldatakse sageli, et kunstnik astub esile, avaldab arvamust või pakub ühiskonnale kriitilist kommentaari. Kuigi selline lähenemine võib olla oluline, ei pruugi see olla ainus võimalik viis kunstipraktikat mõtestada.

Oma töös uurin katkestust, lõpetamata väiteid ja hajuvat tähendust kui kunstilisi strateegiaid. Neid ei ole käsitletud kui puudujääke, vaid kui võimalust vältida tähenduse enneaegset sulgumist. Katkestus ei tähenda siin kommunikatsiooni katkemist, vaid olukorda, kus mõte jääb avatuks.

In my final project, I examine doubt as a conscious artistic practice. At the centre of the work is the question of what role the artist plays in the creation of meaning, and whether an artwork must necessarily present a clear and complete message.

In contemporary art, it is often expected that the artist steps forward, expresses an opinion, or offers society a critical commentary. Although such an approach may be important, it may not be the only possible way to understand artistic practice.

In my work, I examine interruption, unfinished statements, and dissolving meaning as artistic strategies. These are not treated as shortcomings, but as opportunities to avoid the premature closure of meaning. Interruption here does not mean a breakdown in communication, but rather a situation in which thought remains open.

TIIA
KOKLA

Lõputões suunan pilgu hallaladele, millele linnas liikudes tavaliselt tähelepanu ei pöörata. Need paigad on iga-päevaseks eluks vajalikud ja tihti läbitavad, kuid jäävad visuaalselt tagaplaanile. Mind huvitab piiriala linna ja looduse vahel, kus on samal ajal tunda inimese kohalolu, looduse metsikust ning materjali kulumist. Töö käigus uurin enda jaoks mõistet „mittekoht” ja seda, kuidas inimene linnaruumi kogeb ning millest kujuneb koha identiteet.

Loon maaliseeria, kus igal maalil kujutan üht tunnetus-likku hallala Valga linnas. Kombineerin maalidel neist paikadest eri vaatenurki ja fragmente, nii et igal maalil sünnib uus omamoodi „mittekoht”. Samuti dokumentee-rin loomeprotsessi erinevaid etappe.

HEDI KUHI

Piirilinna hallalade värviline poeesia

Colorful Poetics of a Border Town's Grey Areas

Juhendaja / Supervisor: Kaspar Tamsalu

In my final project, I turn my gaze toward grey areas that usually go unnoticed while moving through the city. These places are necessary for everyday life and are often passed through, yet they remain visually in the background. I am interested in the border zone between city and nature, where one can simultaneously sense human presence, the wildness of nature, and the wearing down of materials. In the course of the work, I examine for myself the concept of “non-place” and how people experience urban space, as well as what shapes the identity of a place.

I am creating a painting series in which each painting depicts one perceptual grey area in the city of Valga. In the paintings, I combine different viewpoints and fragments from these places, so that each painting gives rise to a new kind of “non-place”. I also document the different stages of the creative process.

www.hedikuhi.com

Lõputöö restaureerimisobjektiks on Vaeküla mõisast pärit papjeemašee tehnikas laerosett. Eesmärk oli taastada roseti algne kuju ja täita kaod pabermassiga.

Annan töös ülevaate papjeemašee kasutusest ajaloolises interjööris ning uurin, kuidas ja miks seda materjali kasutati. Teoreetiline pool käsitleb papjeemašee ajalugu, selle kasutust Eestis, tootmist ja tehnikaid. Töös keskendun roseti restaureerimise protsessile ja kirjeldan, millise lähenemisega on varem sarnaseid objekte restaureeritud. Samuti uurin, millist rolli täitis papjeemašee alternatiivina stukile, puidule ja kipsile.

The restoration object of the final project is a papier-mache ceiling rose from Vaeküla Manor. The aim was to restore the original shape of the rose and fill the losses with paper pulp.

In the work, I provide an overview of the use of papier-mache in historical interiors and examine how and why this material was used. The theoretical part discusses the history of papier-mache, its use in Estonia, its production, and techniques. The work focuses on the restoration process of the rose and describes the approaches previously used to restore similar objects. I also examine the role that papier-mache played as an alternative to stucco, wood, and plaster.

Vaeküla mõisa papjeemašee tehnikas laeroseti restaureerimine

Restoration of a Papier-Mache Ceiling Rose from Vaeküla Manor

Juhendajad / Supervisors: Heiti Kulmar, Kadri Kallaste

**HELEN
LANG**

helenlang.ee

Käsitlen matemaatilist loogikat maalikunstis kombinatoorika vaatenurga kaudu, keskendudes küsimusele, mismoodi on võimalik süsteemsust ja reeglipõhisust põimida niivõrd tundliku ning kohati subjektiivse väljaga.

Kasutades kombinatoorika printsiipe, loon neljast ruudukujulisest teosest koosneva maaliseeria. Maalidel korduvad samad elemendid, mis erinevad värvi, suuruse, paigutuse ja omavaheliste suhete poolest. Variatsioonide seeria kaudu uurin, kuidas reglementeeritud lähenemisviis traditsioonilises maalikunstis võimaldab ka piiratud raamistikus luua emotsionaalset ja visuaalset mõju ning milline roll on kompositsioonide kujunemises juhusel.

luiknele@gmail.com

Süsteem ja juhus: kombinatoorne lähenemisviis maalikunstis

Between Order and Chance: Using Combinatorial Principles in Traditional Painting

Juhendaja / Supervisor: Kaspar Tamsalu

**NELE
LUIK**

I approach the relationship between mathematical logic and painting through an investigation of how systematicity and rule-basedness can interact with a field that is so sensitive and subjective.

Drawing on principles of combinatorics, I create a series of four square-format paintings. Within these works, recurring shapes are employed as structural elements; however, they vary in colour, scale, spatial placement, and in the relationships they form with one another.

Through these variations, the series explores how rule-governed systems can produce visual and affective resonance within a limited framework, as well as the extent to which chance influences the formation of the compositions.

Aastal 1989 lõi rühmitus Guerilla Girls välja, et New Yorgi Metropolitani kunstimuuseumi kaasaegse kunsti kogust moodustavad naiskunstnikud alla 5%.

Vastukaaluks ebavõrdsust väljendavale statistikale leiti samas uuringus, et 85% aktimaalidest kujutab naisi. Olenemata neljakümne aasta möödumisest (ja soolise diskrimineerimise vähenemisest) näeb sama olukorda paljudel kunstinäitustel.

Lõputöö eesmärk oli uurida Eesti muuseumite kogudes olevaid naisi ja mehi kujutavaid aktimaale ning võrrelda nende arvulisi suhteid ja sisu. Naisakti arvulise ülekaalu ja kajastatud sisu kirjeldamiseks loon analüüsi põhjal maaliseeria, asetades töödele naise asemel mehe keha ning selgitades vaatajale võrdluse tulemusi visuaalselt.

In 1989, the collective Guerrilla Girls pointed out that women artists made up less than 5% of the contemporary art collection of the Metropolitan Museum of Art.

As a counterpoint to the statistics expressing inequality, the same study found that 85% of nude paintings depicted women. Despite the passing of forty years, and the decrease in gender discrimination, the same situation can be seen in many art exhibitions.

The aim of the final project was to examine nude paintings depicting women and men in the collections of Estonian museums, and to compare their numerical proportions and content. To describe the numerical dominance of female nudes and the nature of the represented content, I will create a series of paintings based on my analysis, replacing the female body with the male body in the works and visually demonstrating the results of the comparison to the viewer.

NELE MUST

Maaliseeria „79.6“. Eesti kunstimuuseumides leitavate aktimaalide soopõhine analüüs
Painting Series “79.6”. Gender Based Analysis of Nude Paintings in Estonian Museums

Juhendaja / Supervisor: Rauno Thomas Moss

Lõputöö keskendub kvaadermaalingu avamisele ja konserveerimisele Tartus Pepleri 32 hoones.

Teoreetilises osas annan ülevaate hoone ajaloost, kirjeldan maalingut ning toon võrdluseks näiteid Tartu kvaadermaalingutest, kirjeldan konserveerimistöö eesmärki ja katsetatud töömeetodeid, mida ma Pepleri 32 maalingu avamisel ja konserveerimisel kasutasin.

Töö praktiline pool oli maalingu avamine hilisemate viimistluskihtide alt ning säilinud maalingu konserveerimine ja eksponeerimine. Tegin katseid värvikihtide eemaldamiseks, et välja selgitada parim töömeetod. Konserveerimine hõlmab endas maalingu aluspinna krohviparandusi, puhastust ja värvikadude retušeermist. Originaalmaalingust vormistasin suuremahulise sondažiava.

DANIEL PETUHHOV

The final project focuses on the opening and conservation of a quadratura painting in the building at Pepleri 32 in Tartu.

In the theoretical part, I provide an overview of the history of the building, describe the painting, present examples of quadratura paintings in Tartu for comparison, and describe the aim of the conservation work and the tested working methods that I used in opening and conserving the Pepleri 32 painting.

The practical part of the work involved opening the painting from beneath later finishing layers and conserving and displaying the surviving painting. I carried out tests for removing paint layers to determine the best working method. Conservation includes plaster repairs to the painting's substrate, cleaning, and retouching paint losses. I presented a large-scale exposure window of the original painting.

**Kvaadermaalingu avamine, konserveerimine ja eksponeerimine
Eesti Arstide Liidu majas Tartus Pepleri 32**
**Opening, Conservation, and Display of the Quadratura Painting in
the Estonian Medical Association Building at Pepleri 32, Tartu**
Juhendaja / Supervisor: Kristiina Ribelus

Olen pärit Raplast, imeilusast väikelinnast, kus käisin Rapla Vesiroosi koolis. Sealne sisekujundus on hubane ja ruumid avarad. Selles on säilinud soe atmosfäär, armsad õpetajad, kes oma õpilasi mäletavad, ning seinad, mis on uhkelt kaetud õpilastööde ja loodusteemalise kunstiga. Õppehoone taga asub mitu tiiki, kus ujuvad koprad ja kasvavad vesiroosid.

Teen oma endisele koolile kingituseks vesiroosi-teemalise mosaiikpannoo. Pöimin keraamilise plaadi tükkidest mosaiikidesse kohalikku maastikku, mullastikku ja vesiroose. Lõputöö praktilise osa tulem on viiest paneelist koosnev mosaiik. Üks paneel valmis koostöös Tartu Lastekunstikooli õpilastega, et seda mosaiigitehnikat noortele tutvustada.

I come from Rapla, a beautiful small town where I attended Rapla Vesiroosi School. Its interior design is cosy and the rooms are spacious. It has preserved a warm atmosphere, dear teachers who remember their pupils, and walls proudly covered with student works and nature-themed art. Behind the school building there are several ponds where beavers swim and water lilies grow.

I am creating a water-lily-themed mosaic panel as a gift to my former school. I weave the local landscape, soil, and water lilies into mosaics made from pieces of ceramic tile. The result of the practical part of the final project is a mosaic consisting of five panels. One panel was made in cooperation with pupils from Tartu Children's Art School to introduce this mosaic technique to young people.

Mosaiik Rapla Vesiroosi Kooli: *Nymphaea alba*

Mosaic for Rapla Vesiroosi School: *Nymphaea alba*

Juhendaja / Supervisor: Tuuli Puhvel

TRIINE ROOSALU

KÄTRIIN SÄDE

Lõputöös uurisin noore kunstniku positsiooni kunsti- väljal, keskendudes eelarvamustele, mida võetakse kui loomingulisi ja majanduslikke valikuid mõjutavaid kirjutamata reegleid. Töö lähtekohaks oli küsimus, kas kunstnik peab valima vabakunsti ja kommerts kunsti vahel või on võimalik kunstnikul need praktikad ühendada oma identiteeti ohverdamata.

Teoreetilise tausta loomiseks intervjuueerisin Pallase vi- listlastest kunstnikke ja noore kunstiga kokkupuutuvaid kunstivälja osalisi ning analüüsisin kogutud materjali. Töö praktiliseks väljundiks on kontseptuaalne maal, mil- les magnetid sümboliseerivad kommerts kunsti, viidates kunstniku kogetavatele „kääridele“ vabakunsti ideaalide ja kunstituru vahel.

In my final project, I examined the position of the young artist in the art field, focusing on prejudices that are taken as unwritten rules influencing creative and economic choices. The starting point of the work was the question of whether an artist must choose between fine art and commercial art, or whether it is possible for an artist to combine these practices without sacrificing their identity.

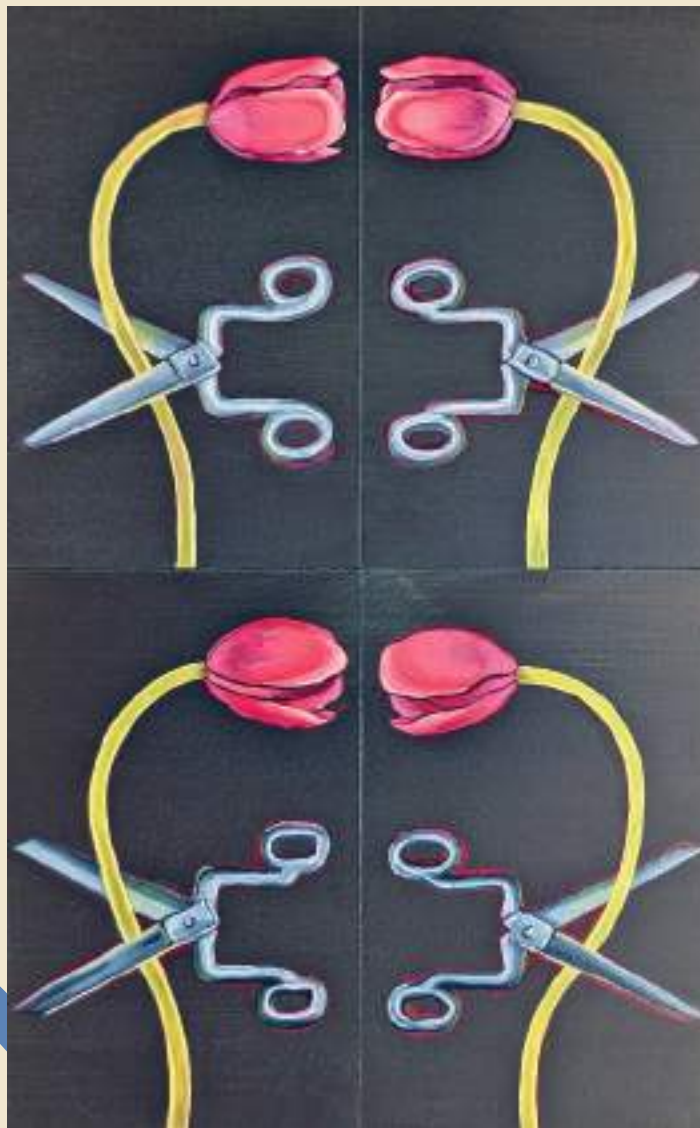
To create the theoretical background, I interviewed artists who are alumni of Pallas and participants in the art field who relate to young art and analysed the collected material. The practical outcome of the work is a conceptual painting in which magnets symbolise commercial art, referring to the “split” experienced by the artist between the ideals of fine art and the art market.

Noore kunstniku „käärid“

A Split Path

Juhendaja / Supervisor: Margus Meinart

MEEDIA- JA REKLAAMIDISAIN

MEDIA AND ADVERTISEMENT DESIGN

Veronika Baškirjova

Lovisa Luka Hiip

Sandra Kirja

Jaanika Kozlova

Annemai Mänd

Olivia Müller-Mölder

Torm Parts

Andreas Poom

Riste Riie

Anita Sokolova

Saskia Tuberg

Lõputööna lõin Eesti mütoloogiast inspireeritud karakterite disainid, mida kavatsen edasi arendada ja kasutada oma tulevases, samal ainetikul põhineva ulmekoomiksi projektis.

Töös uurin, mis muudab kultuurinähtuse käsitlemise ja uurimise disaini jaoks kasulikuks ja vajalikuks ning kuidas disain kultuuri taastoodab ja kultuurimälu alal hoiab.

Mulle on tähtis, et disainis on korralikult esindatud kultuuriline aspekt ning ma väärtustan disaini ja sümbolika läbimõeldud kasutamist. Seega tahan neid põhimõtteid rakendada ka oma töös: disainid on kooskõlas rahvaluule karakteristikaga, omapärased, sisaldavad kirju ehk mustreid ega toeta kahjulikke stereotüüpe. Töö sisaldab nelja tegelaste ideekunsti (concept art).

VERONIKA BAŠKIRJOVA

As my final project, I created character designs inspired by Estonian mythology, which I plan to further develop and use in my future science-fiction comic project based on the same material.

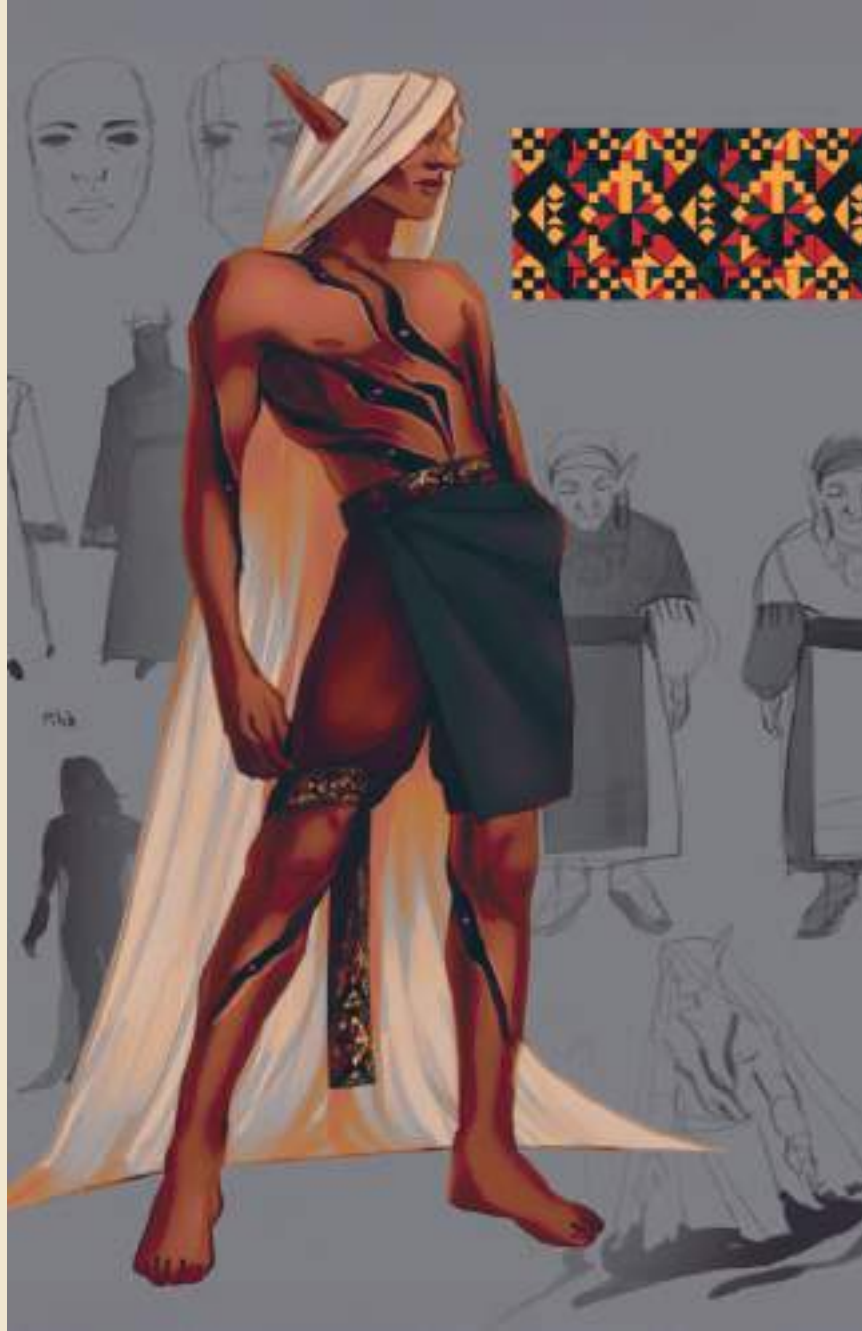
In the work, I examine what makes the treatment and study of a cultural phenomenon useful and necessary for design, and how design reproduces culture and preserves cultural memory.

It is important to me that the cultural aspect is properly represented in design, and I value the thoughtful use of design and symbolism. Therefore, I also want to apply these principles in my own work: the designs are in accordance with folklore characteristics, are distinctive, include patterns, and do not support harmful stereotypes. The work includes concept art for four characters.

**Eesti mütoloogiliste karakterite
disain**

**Estonian Mythology Character
Design**

Juhendajad / Supervisors:
Lauri Rahusoo, Rait Rosin

Installatsioon „Juhuslikud osakesed”

Installation “Random Particles”

Juhendajad / Supervisors: Raivo Kelomees, Mart Männik

lovisa-luka-portfolio.webflow.io

Lõputöö praktiline osa on projektsioonil põhinev interaktiivne installatsioon avalikus ruumis. Teose sisu on tõdemus, et on ainukordne õnn, et just meie just siin ja praegu oleme. Inimesed, kes meid ümbritsevad, kohad, mis on meile armsad. Mis on see tõenäosus, et see kõik just nii on läinud? Eesmärk on väärtustada kogukonda, tuues fookusesse inimsuhete ja reaalsete kohtumiste olulisuse.

Teoreetilises osas käsitlen juhuslikkuse teemat ning avan visuaali loomise protsessi TouchDesigner programmis. Mind paeluvad just interaktiivsed ja ruumilised lahendused, sest usun, et kui teos pääseb ekraanilt füüsilisse maailma, loob see uue tasandi, kus inimene saab sellega sügavamalt suhestuda.

The practical part of the final project is a projection-based interactive installation in public space. The artwork stems from a feeling of appreciation. The people that surround us, the places we hold close to our hearts - what is the probability of everything turning out this way? The aim is to value community by bringing the importance of human relationships and real encounters into focus.

In the theoretical part, I delve more deeply into the theme of randomness and explain the process of creating the visuals in TouchDesigner. I am particularly fascinated by interactive and spatial solutions, because I believe that when an artwork moves from the screen into the physical world, it creates a new level on which the viewer can relate to it more deeply.

LOVISA
LUKA
HIIOP

Polo on traditsiooniline hobuse seljas mängitav spordiala, mille eesmärk on lüüa pall puitvasaraga vastasmeeskonna väravasse. Lõputöö raames valmis visuaalne identiteet, Eesti esimesele pologa tegelevale klubile – Aunaku poloklubile. Töö käigus lõin Eesti disainimaastikule piktogrammi ja märgisüsteemi, mida varem ei ole kasutatud. Lõputöö teoreetilises osas uurisin eeltööna tegutsevate poloklubide logosid ja sümbolikat, et saada ülevaade konkurentidest ja korduvatest motiividest. Peale selle uurisin ka polo kui spordiala päritolu.

Praktilises osas lõin Aunaku poloklubile visuaalse identiteedi koos stiiliraamatuga, kus on lahti seletatud logo, värvide ja mustrite kasutus erinevate mallide näitel.

Polo is a traditional sport played on horseback, the aim of which is to hit a ball into the opposing team's goal with a wooden mallet. As part of the final project, a visual identity was created for Estonia's first polo club – Aunaku Polo Club. In the process, I created a pictogram and sign system for the Estonian design landscape that had not been used before. In the theoretical part of the final project, I conducted preliminary research into the logos and symbolism of existing polo clubs to gain an overview of competitors and recurring motifs. In addition, I also researched the origins of polo as a sport.

In the practical part, I created a visual identity for Aunaku Polo Club together with a style guide explaining the use of the logo, colours, and patterns through various template examples.

Visuaalse identiteedi loomine „Aunaku Polo“ klubile

Creating a Visual Identity for “Aunaku Polo” Club

Juhendaja / Supervisor: Jaanus Eensalu

SANDRA KIRJA

Lõputöö koosneb praktilisest tööst ning sellega seotud kirjalikust uurimusest.

Praktilise tööna valmis 23-minutiline lühifilm „Kus te olete?“ („Whispers of the Forest“, 2026). Tõsielul põhinev draama on lugu kaheksa-aastasest Mirast, kes põgeneb koos noorema õega rõhuvast kodust, et minna otsima pääseteed unistuste metsast. Fantaasiamailma asemel saabub abi aga hoopis üksildaselt naabrilt Indrekult, kellele kadunud tüdrukute aitamine on tee ka tema enda hingelisele tervenemisele. Film juhib ühiskonna tähelepanu väärkoheldud lastele ning kutsub vaatajat üles neid märkama ja aitama.

Lõputöö kirjalikus osas uurisin kahte filmiloomes võtet: mitmekihilist misanstseeni ja paralleelset narratiivi ning seda, kuidas need tehnikad püüavad vaataja tähelepanu, loovad lisakihte tähendusele ja mõjutavad vaataja emotsionaalset kogemust.

The final project consists of a practical work and an accompanying written study.

The practical part is a 23-minute short film, 'Whispers of the Forest' (orig. „Kus te olete?“, 2026). This real-life-inspired drama follows the story of 8-year-old Mira, who escapes with her younger sister from an oppressive home in search of salvation in a dream forest. Instead of a fantasy world, help arrives from a lonely neighbour, Indrek, for whom helping the missing girls becomes a path to his own emotional healing. The film also draws society's attention to abused children and calls on viewers to notice and help when needed.

In the written part of the final project, I examine two filmmaking techniques — multilayered mise-en-scène and parallel narrative — exploring how these techniques shape the viewer's attention, create additional layers of meaning, and influence the viewer's emotional experience.

JAAHIKA KOZLOVA

Paralleelne narratiiv ja mitmekihiline visuaalne kompositsioon

Parallel Narrative and Multilayered Visual Composition in Film

Juhendajad / Supervisors: Veiko Vaatmann, Christopher Farley

Linoollõigete seeria „Sensus” raames valmis viis linoollõiketehnikas tööd, kus igaüks on seotud ühe meie meelega – nägemise, kuulmise, haistmise, maitsemise ja kompimisega. Valminud tööd on seotud minu isiklike mälestuste ja kogemustega. Uurimuslikus osas näitan, kuidas sensoorsed kogemused meid kujundavad ning kuidas oma teoste kaudu vaatajaid mõjutada.

As part of the linocut series “Sensus”, five works were created in the linocut technique, each connected to one of our senses – sight, hearing, smell, taste, and touch. The completed works are connected to my personal memories and experiences. In the research part, I demonstrate how sensory experiences shape us and how to influence viewers through artworks.

ANNEMAI MÄND

Linoollõigete seeria „Sensus“

Linocut Series “Sensus”

Juhendajad / Supervisors: Tiit Pähnapuu, Raivo Kelomees

Robert Rauschenberg 1965

Cascading

Robert Rauschenberg 1965

Lõputöö raames lõin Tartus tegutsevale progeroki bändile Mandarones nende uue LP kujunduse, meened ning sotsiaalmeedia visuaali.

As part of the final project, I created the LP design, merchandise, and social media visuals for the Tartu-based progressive rock band Mandarones.

OLIVIA MÜLLER- MÖLDER

Bändi Mandarones visuaalne promo albumi „Naerdes kuristikku“ näitel

Visual Promotion for the Band Mandarones in Example of Their Album “Laughing chasm”

Juhendajad / Supervisors: Tiit Pähnappu, Marko Kekišev

TORM PARTS

Minu lõputöö käigus valmis kväär-anarhistlik erootika-zine, mis kannab nime Ila. Kuna olen ise tihedalt seotud kohaliku alternatiivskeenega, siis tean, et selles seltskonnas on kunstnikke, kes viljelevad eri meediumites erootilist kunsti. Samas olen märganud, et puudu on platvorm, kus turvaliselt ja eelarvamusi kartmata oma loomingut teistega jagada. Kuna ka mind ennast huvitab alternatiivne erootika ja selle erinevad väljendusviisid, otsustasin oma lõputöö raames luua Ila – zine'i, mis pakub inimestele platvormi arutleda erootika, soo ja seksuaalsuse üle kväär-anarhistlikust vaatenurgast.

As part of my final project, a queer anarchist erotic zine titled Ila was completed. Since I am closely connected to the local alternative scene, I know that within this community there are artists who create erotic art in various media. At the same time, I have noticed that there is a lack of a platform where people can safely and without fear of prejudice share their work with others. Since I am also interested in alternative erotica and its different forms of expression, I decided to create Ila as part of my final project – a zine that provides people with a platform for discussing erotica, gender, and sexuality from a queer anarchist perspective.

Kväär-anarhistliku erootika-zine loomine

Creating a Queer Anarchist Erotic Zine

Juhendajad / Supervisors: Emma Eensalu, Saara Lotta Linno

Lõputões lõin oma maalidest animeeritud versioonid, et need sotsiaalmeedias nähtavaks teha. Ma „äratasin“ oma maalid ellu liikumise ja heli kaudu, mis toob vaataja rändama minu sürrealistlikku ja humoorikasse maailma. Kuid nende erksate värvitoonide ning pealtnäha rõõmsa alatooniga piltide taga peitub midagi palju tõsisemat.

Endast vale mulje jätmine ja vaimsete probleemide varjamine ei tee olukorda paremaks, kuid nende kirja panemine ja nendega silmitsi seismine on juba esimene samm tervenemise poole. Nii otsustasingi kirjutamise asemel hoopis maalida ja loodan sellega aidata ka teisi. Kirjalikus osas annan maalide sisust ja animatsioonide valmimisest laiema ülevaate.

In my final project, I created animated versions of my paintings to make them visible on social media. I “brought” my paintings to life through movement and sound, which takes the viewer on a journey into my surreal and humorous world. Yet behind these bright colours and seemingly cheerful images lies something much more serious.

Giving a false impression of oneself and hiding mental health problems does not improve the situation but writing them down and facing them is already the first step toward healing. So instead of writing, I decided to paint, and I hope to help others through this as well. In the written part, I provide a broader overview of the content of the paintings and the creation of the animations.

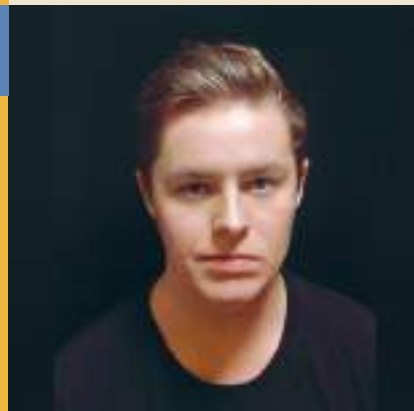
Instagram: [poom_art](#)

ANDREAS POOM

Minu „Elavad“ maalid

My “Living” Paintings

Juhendaja / Supervisor: Raivo Kelomees

Kogenud muusikapedagoogi tellimusel töötasin välja algkoolitasemele mõeldud karaoke-stiilis noodikirja õppevideod, mis põhinevad eestikeelsetel lastelauludel. Kuna eestikeelseid õppematerjale selles vallas ei ole, võtsin nende loomise lõputöö lähtepunktiks. Keerukamate õppeainete omandamisel on visuaalselt kaasahaaravad õppevahendid eriti olulised, kuna aitavad õppijatel materjalist paremini aru saada ning toetavad seeläbi ka paremaid õpitulemusi.

Kuigi muusikat ei käsitata tavapäraselt reaalinena, põhineb noodikiri selgelt määratletud ja mõõdetavatel süsteemidel, mis järgivad matemaatilist täpsust. Visuaalselt toetatud õppimine aitab muuta esmapilgul keerukad teemad õpilastele arusaadavaks ja meeldivaks. Valminud materjali eesmärk on muuta noodikirja õppimine lõbusaks ja kaasahaaravaks ning anda samal ajal kindel alus edasiseks muusikaõppeks.

Commissioned by an experienced music educator, I developed karaoke-style music notation learning videos intended for primary-school level, based on Estonian children's songs. Since there are no Estonian-language learning materials in this field, I took their creation as the starting point of my final project. Visually engaging learning materials are especially important when mastering more complex subjects, as they help learners understand the material better and thereby support better learning outcomes.

Although music is not usually considered a STEM subject, music notation is based on clearly defined and measurable systems that follow mathematical precision. Visually supported learning helps make topics that may initially seem complex understandable and enjoyable for pupils. The aim of the completed material is to make learning music notation fun and engaging, while at the same time providing a solid foundation for further music studies.

RISTE RIIEL

Visuaalne õppevahend noodikirja õpetuse toetuseks Eesti lastelaulude põhjal

Visual Material for Music Notation Learning Based on Estonian Children's Songs

Juhendaja / Supervisor: Svetlana Bogomolova

**Minu kursusekaaslaste fantaasia
karakterite loomine**

**Creation of My Classmates Fantasy
Characters**

Juhendajad / Supervisors:
Lauri Rahu-soo, Danil Taro

Lõputöö kirjalikus osas uurisin, kuidas tõlkida inimese reaalsel iseloomu visuaalse fantaasiategelase keelde, ning kirjeldasin hea karakterikujunduse loomise meetodeid ja põhikriteeriume.

Lõputöö praktilise osa eesmärk on kujustada oma kuut kursusekaaslast ja mind ennast fantaasiategelastena, lähtudes igaühe erilisest iseloomust. Minu soov oli äratada oma kallid kursusekaaslased fantaasiategelastena ellu veel viimaseks teekonnaks, enne kui meie teed lahku lähevad.

Lõpptulemusena on loodud seitsme tegelase ideekunst koos karakterite külgvaadetega.

In the written part of the final project, I examined how to translate a person's real character into the language of a visual fantasy character and described the methods and main criteria for creating good character design.

The aim of the practical part of the final project is to depict six of my classmates and myself as fantasy characters, based on each person's distinctive personality. My wish was to bring my dear classmates to life as fantasy characters for one final journey before our paths separate.

The result is concept art for seven characters, together with side views of the characters.

ANITA
SOKOLOVA

Lõputöö eesmärk on kujundada ja illustreerida lasteraamat „Tammepuu Sõprade Lugu“, lähtudes disainist ja tüpograafiast, mis on sobilik lasteaia- ja eelkooliealistele lastele.

Uurimuslikus osas selgitasin välja, mis on kõige tähtsam, millest tuleb lähtuda lasteraamatut kujundades, ning analüüsisin ka varem meediadisaini osakonnas lõputööna valminud lasteraamatuid. Praktilises osas keskendusin sobiva formaadi leidmisele, kujundusprotsessile ning illustratsioonide loomisele.

Pean väga oluliseks, et raamat tuleks lõpuks välja selline, mida iga laps soovib käes hoida ja lugeda.

The aim of the final project is to design and illustrate the children's book "The Story of the Oak Tree Friends", based on design and typography suitable for kindergarten and preschool-aged children.

In the research part, I identified the most important principles to consider when designing a children's book and analysed children's books previously completed as final projects in the Department of Media Design. In the practical part, I focused on finding a suitable format, the design process, and the creation of illustrations.

I consider it very important that the final book should be something every child wants to hold and read.

SASKIA TUBERG

Lasteraamatu „Tammepuu Sõprade Lugu“ kujundamine ja illustreerimine
Design and Illustration of Children's Book: "The Story of the Oak Tree Friends"

Juhendajad / Supervisors: Katrin Leement, Jaanus Eensalu

MÖÖBLIDISAIN JA RESTAUREERIMINE

FURNITURE DESIGN AND RESTORATION

Minna Arukaevu

Margitta Kupper

Markus Margus

Lisandra Pekkenen

Elise-Helene Raadik

Anette Sarap

Monika Teder

Lisett Tiido

Carol Voronin

Lõputöö eesmärk oli uurida, millist rolli mängis redelsel-jatoega talutool talupoja igapäevaelus ning millised olid traditsioonid ja töövõtted selle valmistamisel ja kasutamisel.

Uurisin tooli kultuurilisi, sotsiaalseid ja praktilisi tähendusi ning valmistamiseks kasutatud materjale ja tehnikaid. Töö käsitleb vajadust säilitada ja väärtustada hääbuvaid käsitöövõtteid ja parandtehnoogiaid. Uurimus annab tervikliku ülevaate tooli tähendusest talukultuuris ja toob välja valmistamistraditsioonid, mida saab rakendada nii kultuuripärandi hoidmisel kui ka tänapäevases disainis.

Praktilises osas disainisin ja valmistasin uurimusele tugineva prototüübi toorepuidu tehnikas.

MINNA ARUKAEVU

The aim of the final project was to examine what role the ladder-back rural chair played in the everyday life of peasants, and what traditions and working methods were used in its making and use.

I studied the chair's cultural, social, and practical meanings, as well as the materials and techniques used in its production. The work addresses the need to preserve and value disappearing craft techniques and heritage technologies. The research provides a comprehensive overview of the chair's meaning in farm culture and highlights making traditions that can be applied both in the preservation of cultural heritage and in contemporary design.

In the practical part, I designed and made a prototype based on the research, using greenwood technique.

Eesti talutoolide uuring redelseljatoega tooli näitel ja sellest inspireeritud tooli disain

A Study of Estonian Rural Chairs Through the Example of the Ladder-Back Chair. New Chair Design Based on Research

Juhendaja / Supervisor: Markus Pärnamets

Arheoloogiliste kasetohust viiskude konserveerimine ja hallituse eemaldamine
Conservation of Archaeological Birch Bark Bast Shoes and Removal of Mould
Juhendajad / Supervisors: Kristel Kajak, Margarita Gadaļšina

MARGITTA KUPPER

Lõputöös keskendusin arheoloogiliste kasetohust viiskude konserveerimisele ning objektiga seotult ka hallitusseente uurimisele.

Töö eesmärk oli leida tõhusaim viis hallituste eemaldamiseks museaalidelt. Selleks võtsin viiskudelt hallitusseente proovid ning katsetasin nendega hallituse eemaldamise meetodeid. Kuna arheoloogilise kasetohu konserveerimist on seni võrdlemisi vähe uuritud, annab minu töö valdkonnale olulise lisapanuse: uurimus käsitleb nii kasetohu säilitamise eripära kui ka mikroorganismide põhjustatud lagunemisprotsesse. Lisaks tutvusin erinevate allikatega, et mõista arheoloogilise kasetohu omadusi ja selle lagunemise mehhanisme.

Konserveerimise läbinud viisud pärinevad Narva Muuseumi kogust.

In my final project, I focused on the conservation of archaeological birch bark bast shoes and, in connection with the object, on the study of mould fungi.

The aim of the work was to find the most effective way to remove mould from museum artefacts. For this purpose, I took mould samples from the bast shoes and tested mould-removal methods on them. Since the conservation of archaeological birch bark has so far been studied relatively little, my work makes an important contribution to the field: the study addresses both the specific features of preserving birch bark and the degradation processes caused by microorganisms. In addition, I examined various sources to understand the properties of archaeological birch bark and the mechanisms of its deterioration.

The conserved bast shoes belong to the collection of Narva Museum.

Lõputöö käsitleb floristide töövahenditele kohandatava hoiulahenduse disaini, lähtudes lillepoodide tööruumide eripärast. Töö eesmärk oli välja töötada funktsionaalne ja paindlik lahendus, mis toetab floristide tööprotsesse ning parandab tööruumi efektiivsust.

Empiiriline osa põhineb andmete kogumisel lillepoodides, hõlmates intervjuusid, vaatlusi ja fotomaterjali analüüsi. Kogutud andmete põhjal analüüsitakse olemasolevate hoiulahenduste puudusi ning selgitatakse välja kasutajate vajadused ja ootused.

Töö käigus loodud prototüüpe testitakse reaalses töökeskkonnas ning tagasiside alusel arendatakse lahendust edasi. Töö tulemusena valmib kohandatav hoiulahendus erineva suuruse ja ruumilahendusega lillepoodidele.

The final project addresses the design of a customizable storage solution for florists' tools, based on the specific characteristics of flower-shop workspaces. The aim of the work was to develop a functional and flexible solution that supports florists' work processes and improves workspace efficiency.

The empirical part is based on data collection in flower shops, including interviews, observations, and analysis of photographic material. Based on the collected data, the shortcomings of existing storage solutions are analysed and users' needs and expectations are identified.

The prototypes created during the work are tested in a real working environment, and the solution is further developed based on feedback. As a result of the work, a customizable storage solution is completed for flower shops of different sizes and spatial layouts.

Kohandatav hoiulahendus floristide töövahenditele **Customizable Storage Solution for Florist Tools**

Juhendaja / Supervisor: Veiko Liis

**MARKUS
MARGUS**

Lõputöö eesmärk oli disainida 4–5-aastaste laste eneseväljendust toetav mäng.

Töö lähtus probleemist, et makrotrendide mõjul on laste ja noorte eneseväljendusoskus vähenenud ning olemasolevad mänguvahendid ei pruugi seda piisavalt toetada. Uuring tugineb arengupsühholoogiale, mille kohaselt kujuneb mõtlemine selles vanuses kogemuste, tegevuse ja kujutlusvõime kaudu. Keskmeks on küsimus, kuidas mängu vormilised ja materiaalsed omadused – kuju, tekstuur, raskus ja heli – eneseväljendust toetavad.

Töö käigus lõin mängu prototüübi, testisin seda lasteaias keskkonnas ning hindasin selle sobivust ja arendusvõimalusi.

The aim of the final project was to design a game that supports self-expression in children aged four to five.

The work was based on the problem that, under the influence of macro trends, self-expression skills of children and young people have decreased, while existing play resources may not sufficiently support their development. The study is grounded in developmental psychology, according to which thinking at this age develops through experience, activity, and imagination. The central question is how the formal and material qualities of a game — shape, texture, weight, and sound — support self-expression.

During the project, I created a game prototype, tested it in a kindergarten environment, and assessed its suitability and development possibilities.

LISANDRA PEKKENEN

Emotsioonipõhise mängu disain. Mängu arendus ja testimine

Emotion Based Game Design: Game Development and Testing

Juhendajad / Supervisors: Signe Viira, Kristina Allik

Lääne toodangut kopeeriti kogu Nõukogude Liidus, mistõttu esines seda ka Eesti NSV mööblitööstuses. Tänapäeval on probleemiks teema vähene käsitlus, mille tõttu võib restauraatoritel puududa teadmine esemete päritolust ja võimalikust väärtusest.

Lõputööna valmis teoreetiline uurimistöö, mille eesmärk oli välja selgitada, kuidas jõudsid lääne disainmööbli eeskujud ENSV mööblitööstusesse ja millisel kujul neid üle võeti.

Töö fookuses oli kolm juhtumiuuringut, mida käsitlesin restauraatori perspektiivist, võrreldes nende materiaalseid ja tehnilisi omadusi. Teoreetilises osas andsin ülevaate ENSV mööblitööstusest ja kopeerimise süstemaatilise toimimisest. Saadud info põhjal analüüsisin kopeerimise põhjuseid ja koopiate väärtust tänapäeval.

Western products were copied throughout the Soviet Union, which is why this practice was also present in the furniture industry of the Estonian SSR. Today, the topic has received insufficient attention, which may leave restorers unaware of the origin and potential value of objects.

As my final project, I completed a theoretical research study aimed at determining how examples of Western design furniture reached the furniture industry of the ESSR, and how they were adopted.

The work focused on three case studies, which I approached from a restorer's perspective, comparing their material and technical properties. In the theoretical part, I provided an overview of the furniture industry of the Estonian SSR and the systematic nature of copying practices. Based on the information obtained, I analysed the reasons for copying and the value of copies today.

ELISE-HELENE RAADIK

elise.raadik@gmail.com

Lääneriikide disainmööbli kopeerimine Eesti NSV mööblitööstuses

Copying Western Design Furniture in the Estonian SSR Furniture Industry

Juhendaja / Supervisor: Kurmo Konsa

Asko kiiktool nr 2503 (1956), disainer Ilmari Lappalainen, ASKAHV4834, Lahti Linnamuseum. Foto autor: Aarne Pietinen

Mööbli Eksperimentaalvabriku Standard laohoidja Voldemar Aus esimest partiid kiiktoole vastu võtmas (1964), EFA.252.0.47803, Rahvusrhiiv. Foto autor: Oskar Juhani

ANETTE SARAP

Jodel D117 monoplaani 3D rekonstrueerimine

3D Reconstruction of the Jodel D117 Monoplane

Juhendajad / Supervisors: Kurmo Konsa, Rasmus Eist

Tänapäeva tehnoloogia pakub mitmekesiseid võimalusi selliste esemete säilitamiseks ja mäletamiseks, mida ei ole enam võimalik traditsiooniliste meetoditega restaureerida või konserveerida. Samuti toetab tehnoloogia restaureerijaid ja konserveerijaid nende igapäevatöös, pakkudes uusi tööriistu ja lähenemisviise.

Lõputöö eesmärk oli luua Jodel D117 monoplaani 3D-mudel, tuginedes säilinud vrakile ja ajaloolistele andmetele.

Töö teoreetiline osa jaguneb kaheks: esimeses käsitlesin puidust lennukite säilitamist, sellega seotud ohte ja nende ennetamise võimalusi. Teises osas keskendusin 3D-rekonstrueerimise olulisusele ja protsessile.

Praktilise osa objektiks oli minu vanaisa Raul Sarapi Jodel D117 monoplaan, mille rekonstrueerin 3D-tehnoloogiate abil. Tulemuse saavutamiseks skaneerisin säilinud detailid, modelleerisin lennuki digitaalselt ning printisin selle vähendatud mõõtkavas välja.

Today's technology offers diverse possibilities for preserving and remembering objects that can no longer be restored or conserved using traditional methods. Technology also supports restorers and conservators in their everyday work by offering new tools and approaches.

The aim of the final project was to create a 3D model of the Jodel D117 monoplane, based on the surviving wreck and historical data.

The theoretical part of the work is divided into two sections: in the first, I discussed the preservation of wooden aircrafts, the risks associated with it, and possible ways to prevent them. In the second part, I focused on the importance and process of 3D reconstruction.

The object of the practical part was the Jodel D117 monoplane of my grandfather, Raul Sarap, which I reconstructed using 3D technologies. To achieve the result, I scanned the surviving parts, modelled the aircraft digitally, and printed it out at a reduced scale.

2025. aasta kevadel töötasin Tartu Sündmuste Korralduskeskuse tellimusel välja Tartu Raadi jaanitule jaoks mõeldud andmete kogumise installatsiooni ning vastutasin selle disaini ja valmistamise eest.

Lõputöös analüüsisin valminud installatsiooni toimimist juhtumiuuringu teel, keskendudes kasutajakogemusele, osalusaktiivsusele ja kogutud andmete kvaliteedile.

Töö eesmärk oli uurida, kuidas installatsioonipõhine ja juhendamata andmekogumine mõjutab külastajate osalemisvalmidust sündmuse kontekstis ning milliseid võimalusi ja piiranguid pakub osalus- ja kogemusdisainil põhinev lahendus andmete kogumisel.

Lisaks kaardistasin installatsiooni kasutamisel ilmnenud probleemid ning testisin nende põhjal kavandatud arendusmuudatust.

**MONIKA
TEDER**

In spring 2025, on commission from the Tartu Event Management Centre, I developed a data-collection installation for the Tartu Raadi Midsummer celebration and was responsible for its design and production.

In my final project, I analysed the functioning of the completed installation through a case study, focusing on user experience, participation activity, and the quality of the collected data.

The aim of the work was to evaluate how installation-based and unguided data collection influences visitors' willingness to participate in the context of an event. The work also examined the opportunities and limitations of a data-collection solution based on participatory and experience design.

In addition, I mapped the problems that emerged during the use of the installation and tested a development change designed on the basis of these findings.

Meie nägu sündmused: Kaasav Installatsioon andmete kogumiseks

Events That Look Like Us: A Participatory Installation for Data Collection

Juhendaja / Supervisor: Liisi Reitalu

Lõputööna restaureerisin 19. sajandist pärit sekretärkapi, mis on toodud Eestisse Rootsist. Sekretärkapil on okaspuidust kilp- ja kilpraamkonstruktsioon, mis on kaetud maarjakase spooniga. Alla klapitav kirjutuspind peidab endas kaksteist väikest sahtlit ja ühte salalaegast.

Eesmärk oli taastada kapp kasutuskõlblikuna. Kapil on selged viited, et pealisplaadi konstruktsiooniline osa on puudu. Pealisplaat on viimistlemata ja tõenäoliselt hiljem asendatud ning ka kapi jalad on vahetatud, mistõttu on kapp kaotanud oma algse kõrguse. Seetõttu kaardistasin rekonstrueerimise võimalused digitaalselt, kasutades arvutiprogrammi Rhino.

As my final project, I restored a 19th-century secretaire cabinet brought to Estonia from Sweden. The secretaire features softwood panel and frame-and-panel construction covered with Karelian birch veneer. The fold-down writing surface conceals twelve small drawers and one secret compartment.

The aim was to restore the cabinet to usable condition. The cabinet shows clear indications that a structural part of the top board is missing. The top board is unfinished and was probably replaced later, and the cabinet's legs have also been replaced, because of which the cabinet has lost its original height. I therefore mapped out the possibilities for reconstruction digitally, using the Rhino software.

LISETT TIIDO

19. sajandi sekretärkapi restaureerimine ja puuduvate osade rekonstruktsiooni võimalused

Restoration of a 19th Century Secretaire Cabinet and Possibilities of Reconstructing Missing Parts

Juhendaja / Supervisor: Kristjan Bachman

Uurisin oma lõputöös ajalooliste volditud lehvikute valmistamist, keskendudes brisé- ja lehvikulehega voldiklehvikutele. Töös käsitlesin Eestis vähe uuritud teemat, mis võib aidata paremini mõista selliste esemete päritolu, materjalikasutust ja eripära. Eesmärk oli siduda uurimuslik osa praktilise konserveerimistööga.

Praktilises osas konserveerisin kolm Narva Muuseumi kogusse kuuluvat lehvikut, uurisin esemete tausta, kasutatud materjale, valmistusvõtteid ja kahjustusi ning dokumenteerisin konserveerimisprotsessi. Tulemuseks on konserveeritud lehvikud ja praktiline ülevaade nende valmistamisest.

In my final project, I studied the making of historical folding fans, focusing on brisé fans and folding fans with fan leaves. The work addresses a topic that has been little researched in Estonia, and may help to better understand the origin, material use, and specific features of such objects. The aim was to connect the research part with practical conservation work.

In the practical part, I conserved three fans belonging to the collection of Narva Museum, studied the background of the objects, the materials and techniques used in their production, as well as their damage, and documented the conservation process. The result is a set of conserved fans and a practical overview of their manufacture.

CAROL VORONIN

Volditud lehvikute ajaloolised valmistamisviisid ja lehvikute konserveerimine
Historical Techniques for Making Folding Fans and the Conservation of Hand Fans

Juhendaja / Supervisor: Ruth Paas

NAHADISAIN JA RESTAUREERIMINE

LEATHER DESIGN AND RESTORATION

Aita Ambos

Kadri Eliise Eensaar

Anett Holter

Lisete Jõepera

Keidi Kald

Angeelica Kokla

Jaanika Leiter

Eliise-Anette Muuga

Heli Saar

Eliise Sallaste

Helene Triin Õunapuu

Lõputöö eesmärk oli disainiprotsessi kaudu luua uued portfelligid Ridali lennuklubi PZL 104 Wilga 35A tüüpi lennukite logiraamatute hoiustamiseks. Töö ühendas praktilise teostuse ja kirjaliku analüüsi, keskendudes nii funktsionaalsusele kui ja ajaloolise järjepidevuse säilitamisele.

Lähtekohana kasutasin varasemaid, hävinenud portfelle, mille vormilist ja funktsionaalset lahendust on ajakohastatud, säilitades samas nende ajaloolise ja praktilise väärtuse. Disainiprotsessi tulemusena valmis kaheosaline portfelligide komplekt kahele PZL 104 Wilga 35A tüüpi lennukile. Projekt toetab lennuki tehnilise ajaloo säilimist ning täidab olulist rolli pardainventaris.

The aim of the final project was to design new briefcases for storing the logbooks of PZL 104 Wilga 35A aircraft belonging to Ridali Gliding Club. The project combined practical execution and written analysis, focusing on both functionality and the preservation of historical continuity.

As a starting point, I used earlier briefcases that had been destroyed, updating their formal and functional design while preserving their historical and practical value. The design process resulted in a two-part briefcase set for two PZL 104 Wilga 35A aircraft. The project contributed to the preservation of the aircraft's technical history, which plays an important role in onboard equipment.

AITA AMBOS

Vorm, mis mäletab. Disain, mis lendab: Wilga 35A tüüpi lennuki logiraamatute portfelligide disain

A Form That Remembers. A Design That Flies: Leather Briefcase Design for Wilga 35A Aircraft Logbooks

Juhendaja / Supervisor: Eneli Valge

Lõputöö käsitleb Elo-Reet Järve nahkskulptuuri „Templitele I“ (1989) konserveerimisprotsessi.

Teoreetilises osas uurisin kahjurite ja kahjustuste eemaldamist ning teose säilitustingimuste tagamist. Uurimuslik osa hõlmas Elo Järve loomingu põhimõtteid ja materjalikäsitlust.

Lõputöö põhiosa oli praktiline töö nahkskulptuuriga, mis kuulub SA Kunstiaristu kogusse. Tegin objektile vajalikud konserveerimistööd, taastasin selle algse seisundi ja peatasin edasise kahjustumise. Võtsin skulptuuri osadeks lahti, puhastasin selle, toetasin ja parandasin kahjustused, viimistlesin pinna ning pärast jõudis skulptuur tagasi korrastatud hoidlasse. Nahast valmistatud skulptuurivormid pole just laialt levinud väljendusviis. Nahkmaterjal on vastupidav muutustele, kuid säilimisele hakkavad mõjuma teised kasutatud materjalid, liimid ja hoiutingimused.

KADRI ELIISE EENSAAR

Elo-Reet Järve nahkskulptuuri „Templitele I“ konserveerimine
Conservation of Elo-Reet Järv's Leather Sculpture "Templitele I"

Juhendaja / Supervisor: Jolana Laidma

This final project focuses on the conservation process of Elo-Reet Järv's leather sculpture Templitele I (1989).

The theoretical section explores pest eradication, methods for damage removal, and the establishment of appropriate storage conditions for the artwork. The research component addresses Elo Järv's creative principles and approach to materials.

The core of the final project consists of practical conservation work on the leather sculpture belonging to the collection of Foundation Art Infrastructure. I carried out the necessary conservation procedures, restored the object's original condition, and halted further deterioration. The sculpture was dismantled, cleaned, structurally supported, and repaired where damaged; the surface was then finished, after which the sculpture was returned to an organised storage facility.

Lõputões uurisin paranduskultuuri ning võimalusi nahkmaterjali elukaare pikendamiseks, keskendudes inimeste praktilistele oskustele ja harjumustele nahahoolduse ja -paranduse kontekstis. Töö eesmärk oli töötada välja nahahoolduse ja -paranduse töötoa mudel, mis toetab kasutajate teadlikku ja kestlikku materjalikasutust, ja seda katsetada.

Uurimistöö ühendas praktilise disainiprotsessi ja kvantitatiivse kogukonnauuringu, et selgitada välja osalejate vajadused, probleemid ja senised kogemused parandamispraktikas. Töö käigus arendasin välja töötoa struktuuri ja metoodika, viisin läbi töötoa ning analüüsisin tulemusi osalejate tagasiside ja autori refleksiooni põhjal. Uurimuse tulemusena töötasin välja töötoa mudeli, mida saab nahahoolduse ja -paranduse töötubades järjepidevalt rakendada. Mudel toetab nahktoodete kasutusea pikenemist ning aitab kaasa paranduskultuuri edendamisele.

ANETT HOLTER

Nahktoote eluea pikendamine. Töötoa mudeli väljatöötamine NAHKIT brändile

Extending the Lifespan of Leather Goods. Developing a Workshop Format for the NAHKIT Brand

Juhendaja / Supervisor: Kristel Suigussaar

In my final project, I studied repair culture and opportunities for extending the life cycle of leather materials, focusing on people's practical skills and habits in the context of leather care and repair. The aim of the work was to develop and test a leather-care and repair workshop model that supports users' conscious and sustainable use of materials.

The research combined a practical design process and a quantitative community study to identify participants' needs, problems, and previous experiences with repair practices. During the project, I developed the structure and methodology of the workshop, conducted the workshop, and analysed the results based on participant feedback and the author's reflection. As a result of the study, I developed a workshop model that can be consistently applied in leather-care and repair workshops. The model supports the extension of the lifespan of leather products and contributes to the promotion of repair culture.

Lõputöös keskendusin ranget toetava aksessuaari disainimisele, mis ühendas funktsionaalsuse ja igapäevase kantavuse. Töö eesmärk oli luua läbimõeldud lahendus, mis toetab randmeliigest ning sobitub kasutaja stiiliga.

Uurisin olemasolevate toodete puudusi ja kasutajate vajadusi, et arendada välja mugav, kohandatav ja visuaalselt atraktiivne toode. Tulemusena valmis funktsionaalne aksessuaar, mis pakub alternatiivi tavapärastele tugivahenditele ning hoiab kasutaja liigest.

In my final project, I focused on designing a wrist-supporting accessory that combines functionality with everyday wearability. The aim of the project was to create a well-considered solution that supports the wrist joint while fitting the user's personal style.

I examined the shortcomings of existing products and the needs of users to develop a comfortable, adjustable, and visually appealing product. As a result, I created a functional accessory that offers an alternative to conventional support aids while helping to protect the user's wrist joint.

LISETE JÕE PERA

Rannet immobiliseeriva aksessuaari HOIE disain

The Design of a Wrist Immobilization Accessory HOIE

Juhendaja / Supervisor: Kerli Jõgi

Elamusõhtu. Töötoa mudeli väljatöötamine NAHKIT brändile

Development of an Experiential Event Workshop Format for the NAHKIT Brand

Juhendaja / Supervisor: Kristel Suigussaar

Lõputões töötasin välja elamusliku nahatöötoa, mis pakub meeldejäävat kogemust ja toob halli argipäeva mängulisust. Töötoa loomise protsessi mõtestamiseks uurisin, miks inimesed üldse otsivad kogemusi ja elamusi ning millised psühholoogilised ja sotsiaalsed tegurid seda vajadust kujundavad. Avasin ka elamusmajanduse mõiste, et näidata töötubade positsiooni majanduslikus kontekstis.

Turupildi loomiseks andsin ülevaate Eestis pakutavatest nahatöötubadest ning vaatlesin ka teisi elamuslikke töötubasid, et mõista, milliseid lähenemisi ja kogemuselemente praegu kasutatakse. Oma visiooni ja kogutud teadmiste põhjal lõin nahatöötoa NAHKIT, mis pakub mängulisemat ja veidi ulakat lähenemist – sinna võib tulla nii paarina kui ka sõpradega, et koos veidi erilise-malt aega veeta.

KEIDI KALD

In my final project, I developed an experiential leather workshop that offers a memorable experience and brings playfulness into grey everyday life. To make sense of the process of creating the workshop, I examined why people seek experiences and memorable events in the first place, and what psychological and social factors shape this need. I also explored the concept of the experience economy to demonstrate the position of workshops in an economic context.

To create an overview of the market, I examined leather workshops offered in Estonia and observed other experience-based workshops to understand the approaches and experiential elements currently being used. Based on my own vision and the knowledge gathered, I created a leather workshop for NAHKIT, which offers a more playful and slightly cheeky approach — people can attend as a couple or with friends to spend time together in a slightly more special way.

Seinavalgustite sari ettevõtte Wentelax OÜ kontorisse

A Set of Wall Lights for the Wentelax OÜ Office

Juhendaja / Supervisor: Kerli Jõgi

ANGEELICA KOKLA

Õpingute jooksul avanes mul võimalus käia praktilisel ettevõttes Wentelax OÜ. Sain osaleda ettevõtte tööprotsessides ning kavandada ja teostada metallist seinavalgusti prototüübi.

Saadud kogemus innustas mind arendama seinavalgustite teemat ka lõputöös. Minu eesmärk oli uurida, kuidas ühendada valgusti disainis eri materjale, nagu nahk ja metall.

Lõputööna kavandasin Wentelax OÜ kontoriruumidesse kolmest valgustist koosneva sarja, millest valmis tegin ühe valgusti. Iga valgusti disainis lähtusin kontori sisekujundusest, arvestades ruumide iseloomu ja funktsiooni.

During my studies, I had the opportunity to complete an internship at Wentelax OÜ. I was able to participate in the company's work processes and to design and produce a prototype metal wall light.

The experience inspired me to further develop the theme of wall lights in my final project. My aim was to examine how to combine different materials, such as leather and metal, in lighting design.

As my final project, I designed a series of three lights for the office spaces of Wentelax OÜ, one of which I produced. In the design of each light, I drew on the office's interior design, considering the character and function of the rooms.

Tartu Ülikooli Mscr 159

JAANIKA LEITER

Lõputöö eesmärk oli uurida mushafi ehk koraani köite kujunemislugu, islami köitekunsti kasutatud tehnikaid, materjale ja kaunistusprintsippe ning kujundada nende põhjal usukaanonitega kooskõlas olev isikupärane pühakirjaköide.

Uurimistöö algas ajalooliste islami köidete analüüsiga Tartu Ülikooli raamatukogus, mille tulemusena koostas andmebaasi 18 köite materjalide, tehniliste lahenduste ja kujunduse kohta. Köitekogu ja andmebaasi tulemusi tutvustasin koos juhendajaga rahvusvahelisel seminaril Kopenhaageni Ülikoolis ja ettekande põhjal on valmimas artikkel konverentsikogumikus.

Töö kirjalik osa käsitleb koraaniköite ajaloolist kujunemist ning uue köite kujundamisprotsessi ideest teostuseni. Praktilises osas katsetasin tänapäevaseid köitetechnikaid ning valmistasin islamiusu põhimõtetega kooskõlas oleva koraaniköite koos ümbrisega.

Koraanköide ümbrisega – sümbioos ajaloolise islami köitekunsti ning kaasaegse disaini vahel

Qur'an Binding with a Protective Cover: A Symbiosis of Historical Islamic Bookbinding and Contemporary Design

Juhendaja / Supervisor: Rene Haljasmäe

The aim of the final project was to study the historical development of the mushaf, or Qur'an binding, the techniques, materials, and decorative principles used in Islamic bookbinding, and based on these, to design a personal scripture binding in accordance with religious canons.

The research began with an analysis of historical Islamic bindings at the University of Tartu Library, resulting in the creation of a database documenting the materials, technical solutions, and design features of 18 bindings. Together with my supervisor, I presented the binding collection and database findings at an international seminar at the University of Copenhagen, and an article based on the presentation is being prepared for the conference proceedings.

The written part of the work discusses the historical development of Qur'an binding and the design process of the new binding from idea to execution. In the practical part, I tested contemporary binding techniques and made a Qur'an binding with a protective cover in accordance with the principles of Islam.

<https://jarke-mar.vercel.app/>

ELIISE- ANETTE MUUGA

Lõputööna valmistasin Eesti teatri- ja lavastuskunstniku Kristjan Suitsu tellimusel kaks nahkköidet – kroonika-raamatu ja Charles Baudelaire'i luulekogu „Kurja lilled“ – Kellerteatri lavastusele „Väike tüdruk, kes armastas liialt tuletikke“. Töö keskmes käsitlesin raamatuid kui lava rekvisiite, mis lähtuvad 19.–20. sajandi köitekunsti esteetikast.

Eesmärk oli luua ajastu esteetikast lähtuvad köited, mis sobituksid lavastuse visuaalse ja dramaturgilise tervikuga. Protsessi käigus intervjuueerisin ka lavastusmeeskonda, et mõista lavaliste lahenduste kujunemist.

Töö tulemusel valmis kaks raamatut-rekvisiiti, mis leiavad laval aktiivset kasutust ning täidavad nii praktilist kui ka visuaalset rolli, toetades lavastuse kunstilist tervikut.

As my final project, I made two leather bindings commissioned by the Estonian theatre and production designer Kristjan Suits: a chronicle book and Charles Baudelaire's poetry collection "The Flowers of Evil" for the Kellerteater production "The Little Girl Who Was Too Fond of Matches". The project focused on books as stage props inspired by the aesthetics of nineteenth- and twentieth-century bookbinding art.

The aim was to create bindings based on the aesthetics of the period that would fit the visual and dramaturgical whole of the production. During the process, I also interviewed the production team to understand the development of the stage solutions.

As a result of the work, two book props were completed that are actively used on stage and fulfil both a practical and a visual role, supporting the artistic whole of the production.

Teatrilavale loodud köited
Books for the Theatre Stage

Juhendaja / Supervisor: Rutt Maantoa

eliiseanette@gmail.com

Instagram: @eliisew

HELI SAAR

Säilitusköidete võimalusi väikesemõõdulistele raamatutele

Conservation Binding Options for Small-Format Books

Juhendaja / Supervisor: Dorel Sabre

Kui raamat on kaotanud oma kaaned, on säilitusköide üks võimalik lahendus, kuidas kaitsta tekstiplokki ja taastada selle optimaalne kasutatavus. Uurisin, millised on parimad tänapäevased teadmised säilitusköidete struktuurist, materjalidest ja tehnikatest, keskendudes väikesemõõduliste raamatute eripärale.

Kuna minu lõputöö raames restaureeritavad raamatud pärinevad Eesti Kirjandusmuuseumi arhiivraamatukogust, tegin ka põgusa uuringu, millised on kaanteks sobivad arhiivipüsivad materjalid. Valmistasin restaureeritud objektidele säilitusköited ning lõin lisaks kollektiooni erinevatest materjalidest ja erineva struktuuriga säilitusköidete mudelitest.

When a book has lost its covers, a conservation binding is one possible solution for protecting the text block and restoring its optimal usability. I examined current best practices regarding the structure, materials, and techniques of conservation bindings focusing on the specific characteristics of small-format books.

Since the books restored as part of my final project come from the archival library of the Estonian Literary Museum, I also conducted a brief study of archive-stable materials suitable for covers. I made conservation bindings for the restored objects and created a collection of model conservation bindings made from different materials and with different structures.

Art déco arhitektuurist inspireeritud peakatete kollektsioon
A Collection of Headpieces Inspired by Art Deco Architecture
Juhendaja / Supervisor: Mari Masso

ELIISE SALLASTE

Lõputööna valmis art déco arhitektuurist inspireeritud peakatete kollektsioon „Arch Deco“.

Art déco inspireerib oma geomeetriliste vormide, rikkalike ornamentide ja elegantsusega, sobides hästi kõrgsesse pürgivate peakatete kollektsiooni loomiseks.

Keskendusin art déco stiilile omaste vormi-, koloriidi- ja materjaliprintsiipide analüüsile ning nende rakendamisele peakatete disainis. Samuti tõin lühidalt esile art déco tuntumaid arhitekte ja nende ehitisi ning art déco-aegseid peakatteid ja moodi. Oma kollektsiooni lõiin ma moodsa stiilitunnetusega naisterahvale, kes hindab ajaloolist esteetikat.

As my final project, I created the headpiece collection “Arch Deco”, inspired by art deco architecture.

Art deco inspires with its geometric forms, rich ornamentation, and elegance, making it well suited to the creation of a collection of headpieces that aspire upward.

I focused on analysing the form, colour, and material principles characteristic of the art deco style and applying them in the design of headpieces. I also briefly highlighted well-known art deco architects and their buildings, as well as art deco-era headwear and fashion. I created my collection for a modern woman with a sense of style who values historical aesthetics.

Lõputöös käsitlesin 1907. aastal ilmunud Matthias Johann Eiseni raamatut „Pühapäewane raamat : Kõige täielikum jutluse raamat 100 jutlusega“. Raamat kuulus mu vanavanaemale, Helene Õunapuu, mistõttu on sellel ka isiklik tähendus.

Kirjalikus osas vaatlesin M. J. Eiseni varasemaid teoseid ja proovisin selgitada selle raamatu sisu ja rolli omas ajas. Samuti uurisin selle teekonda Helene Õunapuu kätes ning mõtisklesin, milline võis olla selle raamatu tähendus temale.

Praktilises osas keskendusin raamatu konserveerimisele ja kõite taastamisele, mille käigus valmistasin raamatule uued kaaned, säilitades selle ajaloolise ja materiaalse väärtuse.

ounapuuhelenetriin@gmail.com

In my final project, I examined Matthias Johann Eisen's sermon book "Pühapäewane raamat: Kõige täielikum jutluse raamat 100 jutlusega", published in 1907. The book belonged to my great-grandmother, Helene Õunapuu, which gives it personal meaning as well.

In the written part, I looked at M. J. Eisen's earlier works and tried to explain the content and role of this book in its time. I also explored the book's journey in the hands of Helene Õunapuu and reflected on what the book may have meant to her.

In the practical part, I focused on the conservation of the book and the restoration of the binding, during which I made new covers for the book while preserving its historical and material value.

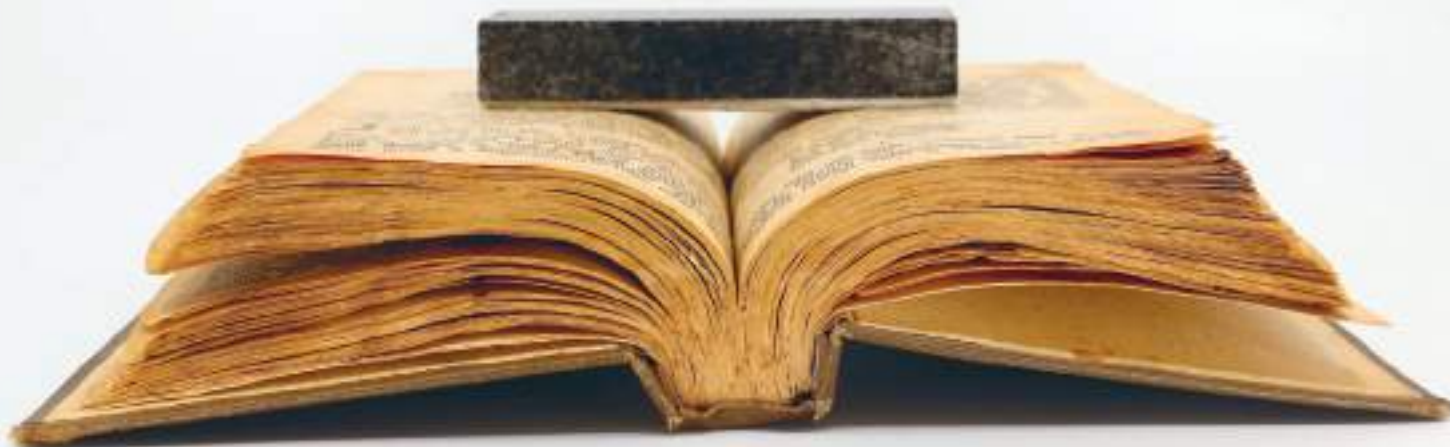
HELENE
TRIIN
ÕUNAPUU

Perekondliku Pühapäevase Raamatu konserveerimine

Conservation of the Family Sermon Book

Juhendaja / Supervisor: Dorel Sabre

SKULPTUUR

SCULPTURE

Raigo Kannike

Viktor Kiss

Andi Poolak

Cecile Vene

Lisete Viimsalu

Bhatricya Virumann

Lõputöös käsitlesin suuremahulise pronksskulptuuri teostamise protsessi juhtumiuuringuna projektis „Androgynos“. Keskendusin tehnilistele lahendustele, töökorraldusele ning ressursside kasutamisele, analüüsis, kuidas need mõjutavad lõpptulemust.

Uurimus põhineb praktilisel kogemusel, hõlmates kogu protsessi alates mudeli valmistamisest kuni detailide valamise, keevitamise ja viimistluseni. Erilist tähelepanu pöörasin tehnilistele piirangutele, meeskonnatööle ning projekti eelarve kujunemisele. Töö tulemused näitavad, et suuremõõtmelise skulptuuri teostamine nõuab põhjalikku planeerimist, paindlikku probleemilahendust ning tihedat koostööd osaliste vahel.

In my final project, I examined the process of executing a large-scale bronze sculpture as a case study within the project "Androgynos". I focused on technical solutions, work organization, and the use of resources, analysing how these affect the result.

The research is based on practical experience, covering the entire process from making the model to casting, welding, and finishing the details. I paid particular attention to technical constraints, teamwork, and the formation of the project budget. The results of the work show that the execution of a large-scale sculpture requires thorough planning, flexible problem-solving, and close cooperation between the participants.

Suuremahulise avaliku ruumi skulptuuri tehniline realiseerimine **Technical Execution of a Large-Scale Public Space Sculpture**

Juhendajad / Supervisors: Anne Rudanovski, Villu Jaanisoo

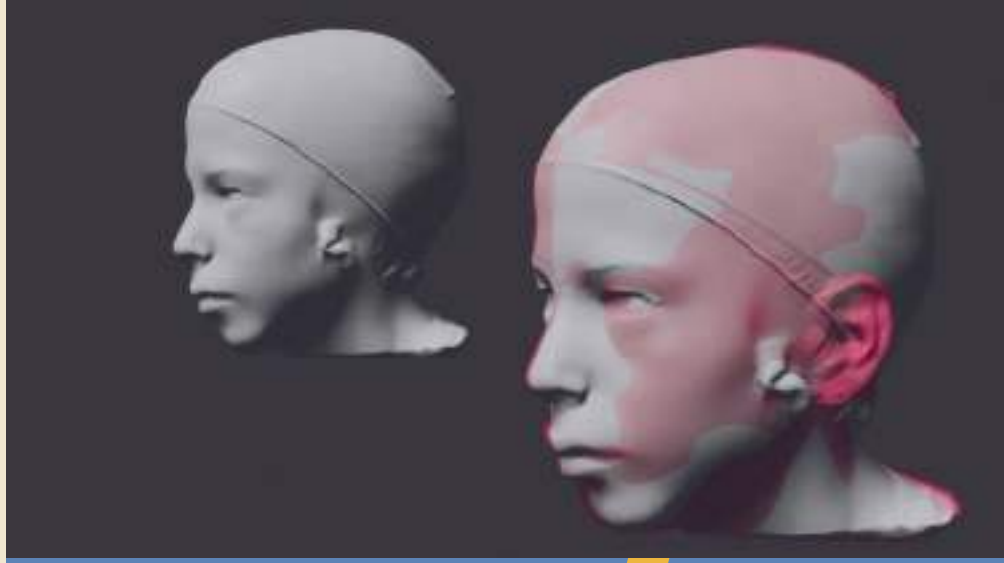

RAIGO KANNIKE

**Magnetkinnitusega kõrvaepiteesi väljatöötamine ja teostamine
interdistsiplinaarse projekti raames Eesti kontekstis
Development and Implementation of a Magnet-Retained Ear Epithe-
sis within an Interdisciplinary Project in Estonian Context**

Juhendajad / Supervisors: Andreas Ventsel, Oksana Ivask

Näotraumad, operatsioonijärgsed defektid ja kaasasündinud anomaaliad võivad kujundada sotsiaalselt tajutavat „teistsugusust“, mõjutades inimese identiteeti ja sotsiaalseid suhteid. Nägu on kommunikatsiooni keskne element ning selle muutused häirivad emotsioonide ja suhtluse tavapärast „loetavust“. Epitees aitab vähendada tähelepanu defektile ja taastada suhtluse loomulikkuse, mis on eriti oluline digikeskkonnas (näiteks Zoomis).

Töö eesmärk oli töötada välja individuaalne magnetkinnitusega kõrvaepitees III astme mikrootiaga patsiendile ning analüüsida epiteesimise arendamise võimalusi Eestis. Töö ühendab meditsiini ja skulptuuri, näidates, et epitees ei ole üksnes meditsiiniline lahendus, vaid ka sotsiaalne vahend, mis aitab taastada patsiendi elukvaliteeti ja toetab tema identiteeditunde taastumist.

VIKTOR KISS

Facial trauma, postoperative defects, and congenital anomalies may create a socially perceived sense of “otherness,” affecting a person’s identity and social relationships. The face is a central element of human communication, and alterations to it may disrupt the conventional “readability” of emotions and interpersonal interaction. An epithesis helps reduce attention directed toward the defect and restores the naturalness of communication, which is especially important in digital environments (for example, Zoom).

The aim of this thesis was to develop an individualized magnet-retained ear epithesis for a patient with grade III microtia and to analyse the possibilities for developing epithesis services in Estonia. The work combines medicine and sculpture, demonstrating that an epithesis is not only a medical solution but also a social instrument that contributes to restoring the patient’s quality of life and supports the recovery of personal identity.

Lõputöö praktilises osas ühendasin vana tehnika uue materjaliga ja viisin need uude keskkonda. Kasutasin õblemise võtteid plekkplaatidel ning kavandasin avaliku ruumi jaoks sobiva teose.

Kirjalikus osas keskendusin praktilise osa ideelise ja füüsilise poole kavandamisele ja elluviimisele.

In the practical part of the final project, I combined an old technique with a new material and brought them into a new environment. I used sewing techniques on sheet metal and designed a work suitable for public space.

In the written part, I focused on planning and carrying out both the conceptual and physical aspects of the practical work.

ANDI POOLAK

Skulptuur avalikku ruumi „Kui ma liigun, on kõik hästi”

Sculpture in Public Space "As Long as I'm in Motion, Everything Is Fine"

Juhendaja / Supervisor: Berit Talpsepp-Jaanisoo

Oma lõputöös tahtsin kujundada naiseliku pilguga nuku. Nuku tegemisele keskendudes uurisin, kuidas erinevad omavahel naiselik ja mehelik pilk. Teoreetilises osas tõin välja mõlemat pilku iseloomustavaid tunnuseid.

Praktilises osas modelleerisin polümeersavist kuulliigenditega nuku ning teosele lähenedes proovisin hoida ja edastada naiselikku pilku. Nuku üks tähtsamaid aspekte on esteetiline välimus, millel on oluline roll teose idee väljendamisel. Nii nagu nukku hinnatakse tema välise kuju järgi, objektistatakse ka naise nende keha, riiete ja meigi kaudu. Tahtsin luua tervikliku kujutise nukust, mis on loodud naiseliku pilgu läbi ning kannab seda perspektiivi ka edasi.

Nuku kujundamine läbi naiseliku pilgu

Designing a Doll through the Female Gaze

Juhendaja / Supervisor: Leena Kuutma

In my final project, I designed a doll through the female gaze. By focusing on making the doll, I examined how the female and male gazes differ from each other. In the theoretical part, I outlined the characteristics of both gazes.

In the practical part, I modelled a ball-jointed doll from polymer clay, and when approaching the work, I tried to maintain and convey the female gaze. One of the most important aspects of a doll is its aesthetic appearance, which has a strong meaning for the idea of this work. Just as a doll is judged by its appearance, women are also objectified through their bodies, clothes, and makeup. I wanted to create a complete image of a doll that is made through the female gaze and carries that perspective forward.

cecile022705@gmail.com

**CECILE
VENE**

Minu lõputöö keskmes on armatuurnukud, kes kehas-
tavad nii mind kui ka minu sisemist last. Teose loomise
käigus tegelesin teadlikult oma lapsepõlve taasavasta-
misega, käsitledes seda kui tähenduslikku ja toetavat
kogemust. Tänapäeva pingelises, sageli negatiivseid
emotsioone esile kutsuvas keskkonnas pakub nostalgia
omamoodi turvatunnet.

Ka viitavad psühholoogilised käsitlused nostalgiale kui
tõhusale eneseregulatsiooni vahendile. Näiteks lapse-
põlvega seotud muusika kuulamine või tollest ajast pärit
esemete väärtustamine aitab stabiliseerida meeleolu.
Uuringute põhjal seostub regulaarne nostalgiliste koge-
muste läbielamine suurema optimismiga tuleviku ees.

*At the centre of my final project are armature puppets that
embody both me and my inner child. During the creation of
the work, I consciously engaged in rediscovering my child-
hood, treating it as a meaningful and supportive experience.
In today's tense environment, which often evokes negative
emotions, nostalgia offers a certain sense of security.*

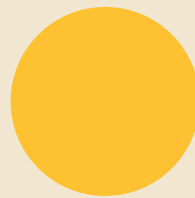
*Psychological approaches also point to nostalgia as an
effective tool for self-regulation. For example, listening to
music associated with childhood or valuing objects from that
time helps to stabilise mood. Studies show that regularly
experiencing nostalgic memories is associated with greater
optimism about the future.*

■ LISETE VIIMSALU

Klassikaliselt valmistatud ümarnukkudega lavastatud fotokoomiks „Alati kaasas“
“Always With”: A Photocomic Staged with Traditionally Crafted Ball-Jointed Puppets
Juhendaja / Supervisor: Ida Lepparu

Lõputöö väljundiks on installatsioon „Kodu, mis koorub“. Selle eesmärk oli anda uus hingamine juba unustatule ning meenutada rahvapärimuses toonekurgedega seotud vanasõnu.

Toonekurg on nii eestlastele kui ka teistele rahvastele üle maailma olnud sõnumitooja ning töö käigus võrdlesin neid sõnumeid lugudega, mida olen ise kuulnud ja millega üles kasvanud.

Praktilises osas valmis rakupõletusahi, rakutehnikas toonekuremunad ning oma kodukohast korjatud taime- ja muu leituga toonitud padjad. Valminud installatsioon kujutab endast munakurna-patjadel lebavaid toonekuremune, mis on sümbol puhkamisest ja ärkamisest.

The outcome of the final project is the installation “A Home That Hatches”. Its aim was to give new life to what has already been forgotten and to recall proverbs connected with storks in folk tradition.

The stork has been a messenger both for Estonians and for other peoples around the world, and throughout the project I compared these messages with the stories I have personally heard and grown up with.

In the practical part, a raku kiln, raku-technique stork eggs, and pillows dyed with plants and other found materials collected from my home area were completed. The finished installation depicts stork eggs lying on clutch pillows, symbolising rest and awakening.

Installatsioon „Kodu, mis koorub“. Toonekurg Eesti rahvapärimuses
Installation “A Home That Hatches”: The Stork in Estonian Folklore

Juhendaja / Supervisor: Eike Eplik

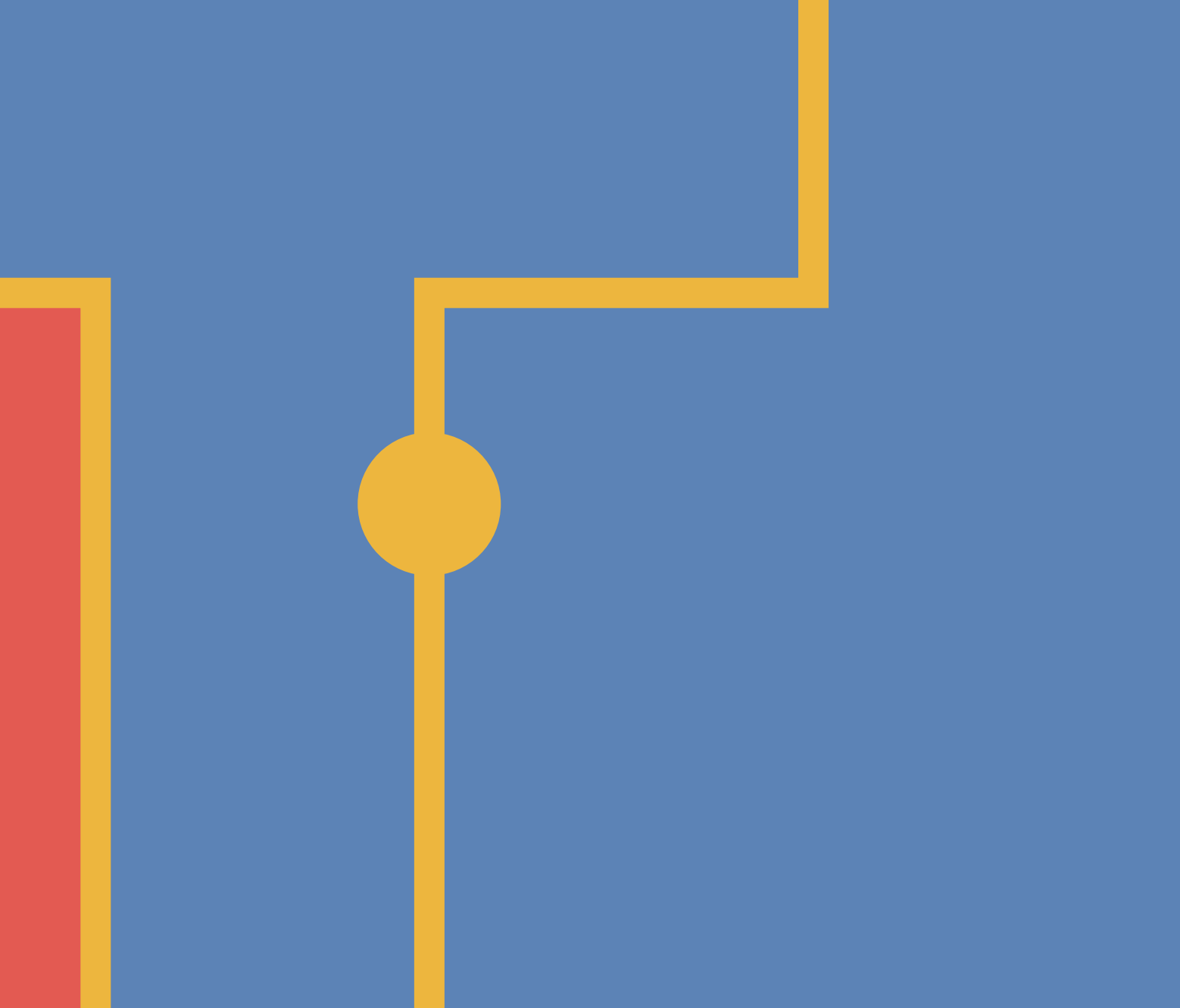
BHATRICYA VIRUMANN

TEKSTIIL

TEXTILE

Olga Hoch
Christina Kasesalu
Sigre Kodasma
Hanna-Maria Org
Grete Ottis

Kahe perekonna pärand. Installatsioon. Autori perekonnaloos põimuvad juudi ja saksa identiteet, kultuurimälu ja ajalookogemus. Teoses märgivad seda suhet linane laudlina ja sametiga kaetud tool.

Laudlina sümboliseerib haavatavust, hoolt ja ellujäämist, sisaldades meditsiini, käsitöö ja isikliku mälu märke. Tool esindab saksa liini – tööstust, tekstiilitootmist, haridust ja sotsiaalselt staatust. Materjalid ja tehnikad toimivad mälu kandjatena, ühendades isikliku ja kollektiivse ajaloo.

The heritage of two families. Installation. In the author's family history, Jewish and German identity, cultural memory, and historical experience are intertwined. In the work, this relationship is marked by a linen tablecloth and a velvet-covered chair.

The tablecloth symbolises vulnerability, care, and survival, containing traces of medicine, handicraft, and personal memory. The chair represents the German line – industry, textile production, education, and social status. Materials and techniques function as carriers of memory, connecting personal and collective history.

OLGA HOCH

Igapäevane tekstiil kui mäluarhiiv: saksa ja juudi kultuuritraditsioonide kohtumine
Everyday Textile as an Archive of Memory: The Intersection of German and Jewish Cultural Traditions

Juhendaja / Supervisor: Kadi Pajupuu

Lõputöö idee sündis soovist leida uusi ja põnevaid tööviise loomeprotsessi käivitamiseks, kuna isiklik disainipraktika oli muutunud rutiinseks ning keskendunud pigem lõpptulemusele kui loomeprotsessile.

Töö käigus katsetasin eksperimentaalseid ning juhuse poolt suunatud meetodeid, mille eesmärk oli avardada autori kavandamisprotsessi ja lähenemist disainile. Valminud visuaale rakendasin mustriloomes, mis omakorda oli aluseks rõivavormide kujunemisele.

Töö tulemusena valmis rõivakollektsioon „IgaPäevaElu Romantika“, mis ühendab mustriloomet, trükikanga ja rõivavormi mänguliseks tervikuks.

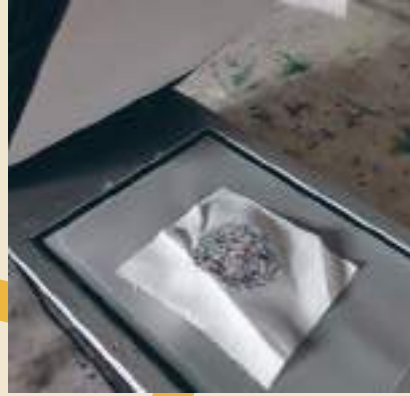
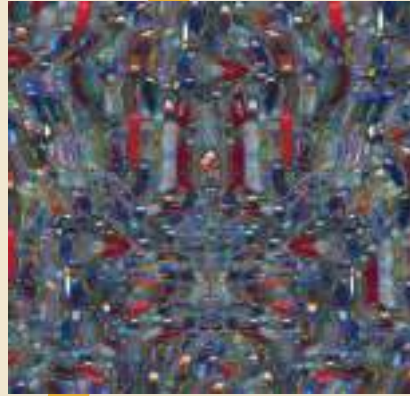
The idea for the final project emerged from a desire to discover new and exciting ways of initiating the creative process, since my personal design practice had become routine and focused more on the result than on the creative process itself.

During the project, I experimented with exploratory and chance-driven methods aimed at expanding the author's design process and approach to design. The resulting visuals were applied in pattern design, which in turn served as the basis for the development of garment forms.

As a result of the work, the clothing collection "IgaPäevaElu Romantika" was completed, combining pattern creation, printed fabric, and garment form into a playful whole.

CHRISTINA KASESALU

Ekspérimentaalse mustri loome meetodite arendus ja rakendamine rõivadisainis
Development and Implementation of Experimental Surface Pattern Design Methods in Fashion Design
 Juhendaja / Supervisor: Kairi Lentsius

SIGRE KODASMA

kodasma.sigre@gmail.com

Näitlejad jutustavad lugusid kasutades oma keha, kirjanikud sõnu. Aga kuidas seda teha materjali kaudu?

Lõputööna valmis moekollektsioon „ütle.mata“, mis on tõlgendus Jan Guillou’ noorteromaanist „Kurjus“ ning samanimelisest Endla teatri lavastusest. Jagan romaani viieks eriilmeliseks osaks, mis kajastavad peategelase elu lapsepõlvest kuni kooli lõpetamiseni. Tõlgin need osad kujundikeelde, mis on sisendiks rõivavormide loomisel. Mis kuju on hirmul? Vägivallal? Kehastunud kurjusel? Aga lootusel ja vabadusel?

Tunnete väljendamine üheks peamiseks materjaliks on lavastuse PVC-bänner. Tööprotsessi käigus otsisin võimalusi, kuidas materjal saaks loo edasiandmist toetada – kuidas sellest emotsioon välja voolida, rebida, lõigata, ömmelda...

Jan Guillou teose „Kurjus“ tõlgendus moekollektsioonis, kasutades samanimelise lavastuse bännerit

A Fashion Collection Based on Jan Guillou’s Novel Evil, Incorporating the Banner from the Stage Production of the Same Title

Juhendaja / Supervisor: Kairi Lentsius

Actors tell stories using their bodies, writers using words. But how can this be done through material?

As my final project, I created the fashion collection “ütle.mata”, which is an interpretation of Jan Guillou’s young adult novel Evil and the Endla Theatre production of the same title. I divide the novel into five distinct parts, reflecting the protagonist’s life from childhood until graduation from school. I translate these parts into a language of images that serves as basis for creating garment forms. What shape does fear have? Violence? Embodied evil? What about hope and freedom?

One of the main materials for expressing emotions is the PVC banner from the production. During the work process, I searched for ways in which the material could support the telling of the story – how to fold, tear, cut, sew emotion out of it...

Töö lähtepunktiks on minu isiklik kogemus muusikast kui eneseregulatsiooni vahendist. Uurimus keskendus hardcore muusika emotsionaalse ja kehalise mõju analüüsimisele ja tõlkimisele moekollektsiooni keelde.

Lõputöö raames valmis kollektsioon „pulss 160“, mis tutvustab vaatajale ja kandjale klubikultuuri kogemust ja muusikastiili, mis esmapilgul mõjub agressiivsena, kuid millel võib inimese vaimsele ja füüsilisele heaolule olla ka positiivne ja vabastav mõju. Kollektsioon toetab muusikalist kogemust, pakkudes kandjale liikumisvabadust, mugavust ja kehalist eneseväljendust.

The starting point of the work is my personal experience of music as a means of self-regulation. The research focused on analysing the emotional and physical impact of hardcore music and translating it into the language of a fashion collection.

As part of the final project, the collection “pulss 160” was completed, introducing the viewer and wearer to the experience of club culture and a musical style that at first appears aggressive, but may also have a positive and liberating effect on a person’s mental and physical well-being. The collection supports the musical experience by offering the wearer freedom of movement, comfort, and bodily self-expression.

HANNA- MARIA ORG

Hardcore-muusika kui eneseregulatsiooni vahend ja selle kogemuse kujutamine moekollektsioonis

Hardcore Music as a Tool for Self-Regulation and the Translation of This Experience into a Fashion Collection

Juhendaja / Supervisor: Annika Kiidron

GRETE OTTIS

Muster kui autori identiteedi visualiseerija moekollektsioonis

Pattern as a Visualizer of the Author's Identity in a Fashion Collection

Juhendaja / Supervisor: Liisi Tamm

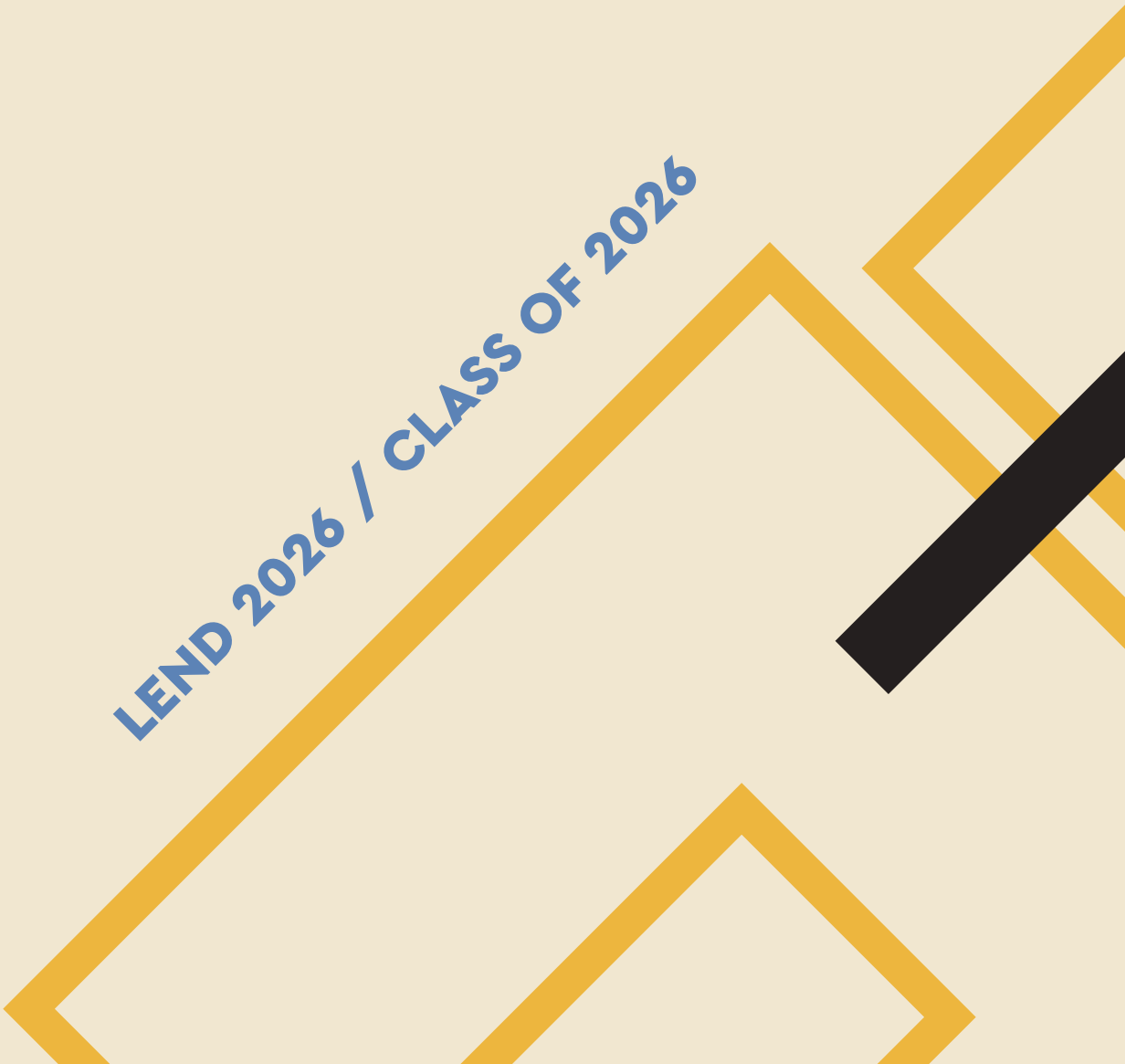
Lõputöö keskmes on mustrid, mis väljendavad autori identiteeti ja selle eri külgi.

Eesmärk oli uurida iseennast ja seda, kuidas isiklikud kogemused mõjutavad mustri kujunemist. Mina-pilti aitab mõtestada tagasivaade emotsioonidele, mälestustele ja kogemustele, mis töö käigus on tõlgendunud värvideks, kujunditeks ja mustriteks. Lõputöö tulemusel valmis moekollektsioon „MINUS(ENESES)“, mis kannab mustrite kaudu autori identiteeti.

At the centre of the final project are patterns that express the author's identity and its different facets.

The aim was to explore myself and how personal experiences influence the formation of a pattern. A retrospective look at emotions, memories, and experiences helps to make sense of the self-image, and in the course of the work these have been translated into colours, shapes, and patterns. As a result, the fashion collection "MINUS(ENESES)" was completed, carrying the author's identity through patterns.

LEND 2026 / CLASS OF 2026

Fotograafia **Photography**

Kertu Kasemets
Martin Männa
Karmen Nugiseks
Hanna Näkk
Remi Roosmann
Katriin Rätsepp
Marta Tamm
Katariina Torm

Maal ja restaureerimine **Painting and Restoration**

Viktorija Jegereva-Kalugina
Tiia Kokla
Hedi Kuhi
Helen Lang
Nele Luik
Nele Must
Daniel Petuhhov
Triine Roosalu
Kättriin Säde

Meedia- ja reklaamidisain **Media and Advertisement Design**

Veronika Baškirjova
Lovisa Luka Hiiop
Sandra Kirja
Jaanika Kozlova
Annemai Mänd
Olivia Müller-Mölder
Torm Parts
Andreas Poom
Riste Riitel
Anita Sokolova
Saskia Tuberg

Mööblidisain ja restaureerimine **Furniture Design and Restoration**

Minna Arukaevu
Margitta Kupper
Markus Margus
Lisandra Pekkenen
Elise-Helene Raadik
Anette Sarap
Monika Teder
Lisett Tiido
Carol Voronin

Nahadisain ja restaureerimine **Leather Design and Restoration**

Aita Ambos
Kadri Eliise Eensaar
Anett Holter
Lisete Jõepera
Keidi Kald
Angeelica Kokla
Jaanika Leiter
Eliise-Anette Muuga
Heli Saar
Eliise Sallaste
Helene Triin Õunapuu

Skulptuur **Sculpture**

Raigo Kannike
Viktor Kiss
Andi Poolak
Cecile Vene
Lisete Viimsalu
Bhatricya Virumann

Tekstiil **Textile**

Olga Hoch
Christina Kasesalu
Sigre Kodasma
Hanna-Maria Org
Grete Ottis

FOTODE AUTORID JA INFO / PHOTOGRAPHERS AND INFORMATION:

Lk 8. Piret Viirpalu – portreefoto: Enlil Sonn

Lk 20. Remi Roosmann – fotod: Kristjan Praks

Lk 22. Katriin Rätsepp – portreefoto: Hanna Näkk

Lk 27. Katariina Torm – portreefoto: Hendrik Pölluste

Lk 32. Tiia Kokla – foto tööst: Indrek Aavik

Lk 34. Hedi Kuhi – portreefoto: Andra Rahe

Lk 45. Triine Roosalu – portreefoto: Helen Lang

Lk 47. Kättriin Säde – portreefoto: Signe Oidekivi

Lk 52. Lovisa Luka Hiiop – fotod: Katariina Torm

Lk 54. Sandra Kirja – portreefoto: Lovisa Luka Hiiop

Lk 58. Annemai Mänd – portreefoto: Katariina Mänd

Lk 69. Anita Sokolova – portreefoto: Lovisa Luka Hiiop

Lk 70. Saskia Tuberg – portreefoto: Lovisa Luka Hiiop

Lk 82. Elise-Helene Raadik – portreefoto: Liisa Kalista Sapas

Lk 90. Carol Voronin – portreefoto: Sirli Rüütli

Lk 91. Carol Voronin – fotod tööst: Jaak Rand

Lk 99. Anett Holter – portreefoto: Carol Soovik

Lk 109. Eliise-Anette Muuga – foto tööst: Siim Vahur

Lk 111. Heli Saar – portreefoto: Are Tralla

Lk 113. Eliise Sallaste – foto tööst: Lisette Laanoja

Lk 114. Helene Triin Õunapuu – portreefoto: Laura Vester

Lk 118. Raigo Kannike – portreefoto: Enlil Sonn

Lk 134. Christina Kasesalu – foto kollektsioonist:

Lisette Laanoja

Lk 136. Sigre-Kodasma – foto tööst: Lisette Laanoja

Lk 138. Hanna-Maria Org – portreefoto: Karl-Erik Org

Lk 139. Hanna-Maria Org – foto tööst: Lisette Laanoja

Lk 140. Grete Ottis – foto tööst: Lisette Laanoja

Lk 148. Foto Maria Grünberg

Lk 149. Foto Enlil Sonn

MPT

Kõrgema Kunstikooli Pallas disainivaldkonna lõpetajad esitlevad oma rõiva- ja aksessuaarikolleksioone Mood-Performance-Tants (MPT) etendusel.

Kõrgema Kunstikooli Pallas korraldatav Mood-Performance-Tants on Eestis ainulaadne moeetendus, mis ühendab unikaalsel viisil moe, performance'i ja tantsu. Disainerite tööd tuuakse publiku ette tõeliselt pilkupüüdvä ja mängulise esitusena. MPT kuulub 2018. aastast alates Estonian Fashion Festivali programmi, mis on keskendunud jätkusuutliku moe esitlemisele.

MPT 2026 toimub 11. juunil Tartu Jaani kirikus.

Tartu Jaani kirik muutub üheks öhtuks elavaks avaru- miks, kus kohtuvad minevik ja tänane hetk. See ei ole klassikaline moeetendus, vaid liikumine läbi aja.

MPT 2026 moeetendusel esitlevad oma kollektsioone nahadisaini osakonna lõpetaja Eliise Sallaste ja tekstiiliosakonna lõpetajad Christina Kasesalu, Sigre Kodasma, Hanna-Maria Org, Grete Ottis.

Graduates specializing in design from Pallas University of Applied Sciences will present their clothing and accessory collections at the Mood-Performance-Tants (MPT) show.

Organized by Pallas University of Applied Sciences, Mood-Performance-Tants is a unique fashion performance in Estonia that combines fashion, performance, and dance in an exceptional way. The designers' work is brought to the audience in a truly eye-catching and playful presentation. Since 2018, MPT has been part of the Estonian Fashion Festival programme, which focuses on showcasing sustainable fashion.

MPT 2026 will take place on 11 June at St. John's Church, Tartu.

For one evening, St. John's Church in Tartu will transform into a living space of time, where the past and the present moment meet. This is not a conventional fashion show, but a movement through time.

At the MPT 2026 fashion performance, collections will be presented by Department of Leather Design graduate Eliise Sallaste and Department of Textile graduates Christina Kasesalu, Sigre Kodasma, Hanna-Maria Org, and Grete Ottis.

MOOD-PERFORMANCE-TANTS

MPT 2026 etenduse meeskond:

Aet Ollisaar, peakorraldaja

Liisa Soolepp, lavastaja

Madis Liplap, etenduse loovjuht

Inger Tammela, tagalava juht

Pilvi Käiro, etenduse juht ja turundusjuht

Piret Kaevats, kommunikatsioonijuht

MPT korralduses löövad lisaks kaasa erinevate Pallase erialaosakondade üliõpilased.

MPT 2026 Production Team:

Aet Ollisaar, Head Organiser

Liisa Soolepp, Show Director

Madis Liplap, Creative Director

Inger Tammela, Backstage Manager

Pilvi Käiro, Show Manager and Marketing Manager

Piret Kaevats, Communications Manager

Students from various departments of Pallas University of Applied Sciences are also involved in organising MPT.

Trükise väljaandmist toetas Eesti Kultuurkapital

The publication was supported by the Cultural Endowment of Estonia.

Keeletoimetaja / Editor: Marika Kullamaa

Tõlkija / Translator: Marju Roos

Kujundaja / Designer: Maarja Roosi

Trükikoda / Print: Paar OÜ

05/2026

Kõrgem Kunstikool Pallas

Pallas University of Applied Sciences

Tähe 38b, Tartu

Estonia

pallasart.ee

www.facebook.com/KorgemKunstikoolPallas

www.instagram.com/korgem_kunstikool_pallas

ISSN 3125-5345

ISBN 978-9916-9236-5-8

